

Κυθίριοι,
«Η νήσος σας ερημεύει από την μετανάστευσιν. Όσοι μένετε αφήστε τὰ μεσαιωνικά χωρία σας, κατεβήτε εις τὰς παραλίας και κτίσατε εκεί νέας και σύγχρονους πολιτείας. Μή σὰς παρκαλνήσουν ἄλλαι σκέψεις»
Η « ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ »

ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ

«Η καλύτερα ὁδὸς διὰ τῆς ὁποίας ἡμπορεῖ ν' ἀποκτήσῃ κανεὶς τὴν λαϊκὴν ἐμπιστοσύνην, δὲν εἶναι ἡ ὁδὸς τῆς κολακείας τῶν παθῶν ἢ τῶν πλανῶν τοῦ λαοῦ, ἀλλ' ἡ ὁδὸς τῆς διηνεκεῦς αὐτοῦ διαπαιδαγωγήσεως διὰ τῆς ἀληθείας τὴν ἐπείαν πρέπει πάντοτε νὰ λέγῃ ἔσον δῆποτε πικρὰ καὶ ἂν εἴναι»
ΕΛΕΥΘ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΑΪΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Ε' ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ΟΔΟΣ ΚΟΚΚΙΝΑΡΑ 18 ΚΗΦΙΣΙΑ — ΑΤΤΙΚΗΣ ΙΟΥΝΙΟΣ 1978 ΑΡΙΘ. ΦΤΑΛΟΤ 66

Περὶ Δασικῶν ἐκτάσεων

Ἡ ἐφημερίς μας, ὑπεραμυνομένη τῶν Κυθηραϊκῶν συμφερόντων ἀπὸ τῆς ιδρύσεώς της μέχρι σήμερον, καὶ ἔχουσα ὡς πᾶν τὴν ἀντικειμενικὴν ἐνημέρωσιν τῶν Κυθηρίων, ἐπὶ ἑλῶν τῶν θεμάτων τὰ ὁποῖα συνθέτουν τὴν ἐπιθεώρησιν της, δημοσιεύει σήμερον, ἀντὶ κυρίου ἄρθρου, ἀναφορὰν τὴν ἐποιοῦν ὑπέβαλλεν ὁ Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου συμπατριώτης μας κ. Γεώργιος Ἰ. Κασίματος πρὸς τὴν Νομαρχίαν Πειραιῶς, σχεσίαν ἔχουσαν μὲ τὸ ἀνακύψαν θέμα τῶν «Δασικῶν ἐκτάσεων τῆς Νήσου μας», τὸ ὁποῖον δυστυχῶς ἔχει ἀνακαταστήσει τοὺς Κυθηρίους, καὶ μάλιστα εἰς περιόδον, κατὰ τὴν πτωχὴν τὴν ἐπίσημον Κράτης, διὰ τῶν ἀρμεδιῶν Ὑπουργῶν τοῦ, προσποιεῖται ὅτι ἐνδιέφερεται διὰ τὴν δίωσιν της Ἑλληνικῆς Ἐταχίας, ἐνῶ διὰ τῶν κατωτέρων ὀργάνων του, ἐπιδιώκει τὸν ἐκπατρισμέν τῶν ὀλίγων ἀπομεινάντων σὲς ἐσχατιὰς τῆς Χώρας μας, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἡ Νῆσος μας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ
ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ
ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ
ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ 69
Τηλέφ. 3608.276
Ἀθήνα, 12 Μαΐου 1978

ΑΝΑΦΟΡΑ

ΣΧΕΤ. 1) Ἀπόφ. ὑπ' ἀριθ. Δ' 246859 — «Περὶ κηρύξεως δημοσίας δασικῆς ἐκτάσεως ὡς ἀναδασωτέας σὲς θέσεις Ἁγίου Σπυρίδων, Βαθῆλης καὶ Ἁγίου Παύλου περιοχῆς Κυθῆρων Ν. Ἀττικῆς Διοκ. Πειραιῶς»
2) Ἐγγρ. Δ' νοσεως Δασῶν Δ' 243400) 18.3.78, καὶ
3) Ἐγγρ. Δασαρχείου Πειραιῶς 1374) 23.3.78

ΠΡΟΣ

- 1) Τὴν Νομαρχίαν Πειραιῶς
Διοκρίσια Πειραιῶς
Διεύθυνσιν Δασῶν
- 2) Δασαρχεῖον Πειραιῶς

Εν τὰ ὅθ

1. — Τὸ Δασαρχεῖον Πειραιῶς ἀπηύθυνε στὸν Πρόεδρο τοῦ Κυθηραϊκοῦ Συνδέσμου στὰ Κυθῆρα τὸ ὑπ' ἀριθμ. 1374) 23.3.

78 ἔγγραφο σὲ ἀπάντησιν διαμαρτυρίας γιὰ τὴν κήρυξιν «ὁ νόμος δασικῆς ἐκτάσεως ὡς ἀναδασωτέας» 320 στρεμμάτων σὲς περιοχὰς Ἁγίου Σπυρίδων, Βαθῆλης καὶ Ἁγίου Παύλου τῆς νήσου Κυθῆρων μὲ τὴν ὑπ' ἀριθμ. Δ' 246859) 31.12.77 ἀπόφασιν τοῦ κ. Ἀναπληρωτοῦ Νομάρχου Πειραιῶς. Μὲ τὸ ἔγγραφο αὐτὸ τὸ Δασαρχεῖον Πειραιῶς ἀποφαίνεται, χωρὶς νὰ εἴναι ἀρμόδιον γι' αὐτό, ὅτι «δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ ἀνάκλησιν» τῆς παραπάνω ἀποφάσεως τοῦ κ. Νομάρχου, διότι — ὅπως ὑποστηρίζεται στὸ ἔγγραφο — ἡ ἀπόφασιν 1935) 1977 τῆς Ὀλομελείας τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας: «... ἀπέρριψε αἴτησιν τῆς Ἐπιτροπῆς ἐγχορείου περιουσίας Κυθῆρων διότι αἱ ἐκτάσεις τῆς νήσου Κυθῆρων αἱ καλυπτέμεναι ἀπὸ δάσος ἢ ἀρκίως, πενιχρὰς ἢ θαμνώδους δασικῆς βλαστήσεως ἢ καὶ ἐκ φυγάνων, θεωροῦνται δημόσια δασικαὶ ἐκτάσεις καὶ ἔχουν ἐφαρμογὴ ἐπὶ τῶν ἐκτάσεων τούτων αἱ περὶ προστασίας τῶν δημοσίων δασικῶν ἐκτάσεων διατάξεις τοῦ Δασικοῦ Κώδικος».

Τὸ ἔγγραφο αὐτὸ τοῦ Δασαρχείου ἔγινε, ὅπως ἦταν φυσικόν, εὐρύτατα γνωστὸ στὸ Κυθηραϊκὸ κοινὸ καὶ δημοσιεύθηκε σὴν τοπικὴ ἐφημερίδα «Φωνὴ τῶν Κυθῆρων» (ἀριθ. φ. 63).

2. — Ἡ Διεύθυνσις Δασῶν τοῦ Διοικητικοῦ Πειραιῶς, μὲ ἀφορμὴ τὴν ἐνστάσιν τοῦ κ. Βύρωνος Δαπέντε κατὰ τῆς πράξεως τοῦ κ. Ἀναπληρωτοῦ Νομάρχου, ἀπηύθυνε ἔγγραφο σὲς Ὑπουργεῖον Γεωργίας, Γεν. Δ' νοση Δασῶν, Δ' νοση Ἀναδασώσεων τμήμα Ἀναδασώσεων, μὲ τὸ ὁποῖο στηρίζει τὴν νομιμότητα τῆς κηρύξεως τῆς ἐκτάσεως πού ἀναφέραμε ὡς δημοσίας ἀναδασωτέας, μεταξὺ ἄλλων καὶ στὰ ἑξῆς:

α) στὸν ἰσχυρισμὸν ὅτι ἡ ἀπόφασιν 1935) 77 τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας «δέχεται ὅτι εἰ ἀδέσποτες δασικὲς ἐκτάσεις εἶναι δημοσίαι» καὶ

β) στὸν ἰσχυρισμὸν ὅτι οἱ ἐκτάσεις πού κηρύχθηκαν ἀναδασωτέες «εἶναι δημοσίαι δασικὲς ἐκτάσεις» καὶ ὅτι τὰ πρωτόκολλα διοικητικῆς ἀποβολῆς μὲ ἀριθ. 5943) 68, 5944) 68, 5945) 68, 5946) 68, 6176) 68 καὶ 6178) 68 «ἔγινον τελεσιδικία».

3. — Ὡς πρὸς τὸ περιεχόμενον τῶν ἐνεργειῶν αὐτῶν τοῦ Δασαρχείου Πειραιῶς καὶ τῆς Δ' νοσεως Δασῶν τοῦ Διοικητικοῦ Πειραιῶς ἔχω νὰ παρατηρήσω τὰ ἑξῆς:

α) Ὁ ἰσχυρισμὸς πού διατυπώνεται καὶ στὰ δύο ἔγγραφα ὅτι τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἀναγνώρισε ἰδιοκτησιακὰ δικαιώματα τοῦ Δημοσίου σὲ δασικὲς ἐκτάσεις τῶν Κυθῆρων εἶναι ἀπολύτως ἀνὰ ληθῆς καὶ τὸ περιεχόμενον τῆς ἀποφάσεως 1935) 77 διαστρέφεται πᾶντως.

β) Ὁ ἰσχυρισμὸς ὡς πρὸς τὴν τελεσιδικίαν τῶν πρωτοκόλλων διοικητικῆς ἀποβολῆς εἶναι ἐπίσης ἀνακριθῆς, διότι

ἀνακοπὲς εἶχαν ἀπορριφθῇ ὡς πρὸς τὰ πρωτόκολλα ὑπ' ἀριθ. 5943, 5944, 6176 καὶ 6178 τοῦ 1968, ἐν ὧς εἶχαν γίνῃ δέκτες γιὰ τὰ πρωτόκολλα ὑπ' ἀριθμ. 5945) 68 καὶ 5946) 68, τὰ ὁποῖα ἀκύρωσε ἡ ὑπ' ἀριθμ. 7) 1968 ἀπόφασιν τοῦ Εἰρηνοδικοῦ Κυθῆρων, ἀναγνωρίζοντας ἰδιωτικὰ δικαιώματα κυριότητος σὴν ἐπίδικη ἐκτασιν.

γ) Ἐφ' ὅσον τὸ Δασαρχεῖον Πειραιῶς καὶ ἡ Δ' νοση Δασῶν τοῦ Διοικητικοῦ Πειραιῶς θέλησαν νὰ θεμελιώσουν τὴν νομιμότητα τῆς ὑπ' ἀριθμ. Δ' 246859) 31.12.77 ἀποφάσεως τοῦ κ. Ἀναπληρωτοῦ Νομάρχου σὲ δικαστικὰς ἀποφάσεις, παρὲς τὴν νὰ ἀναφέρουν:

αα) δικαστικὴν πραγματογνωμοσύνην τοῦ Πενταμελοῦς Ἐφετείου Ἀθηνῶν, ἡ ὁποία ἐπιβεβαιώνει τὰ ἰδιοκτησιακὰ δικαιώματα ἰδιωτῶν σὲ μέγιστον μέρος τῆς ἐκτάσεως πού κηρύχθηκε ὡς δημοσία, χωρὶς νὰ ἀναγνωρίσει σὲ κανένα σημεῖον δικαίωμα κυριότητος τοῦ Δημοσίου, καὶ

ββ) τὴν ἀπόφασιν τοῦ Πενταμελοῦς Ἐφετείου Ἀθηνῶν.

γγ) τὴν ἀπόφασιν (8) 1975 τοῦ Πρωτοδικείου Σαλυνθῶν (Νεβ 24 σελ. 95) καὶ τὴν ἀπόφασιν 2 καὶ 3) 1977 τοῦ Εἰρηνοδικοῦ Κυθῆρων (Ἀρμενόπουλος 1977, σελ. 888 ἐπ.), οἱ ὁποῖαι ἀπερίφραστα ἀποκρούουν ἰδιοκτησιακὰ δικαιώματα τοῦ Δημοσίου σὲς δασικὲς ἐκτάσεις τῆς Ἐπικρατείας. Σὲς ἀποφάσεις αὐτὰς προστέθηκε καὶ ἄλλη πρόσφατη τοῦ Εἰρηνοδικοῦ Κυθῆρων πού ἀφορᾷ ἀστικὸν ἀκίνητον.

Πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι εἰ ὑπηρεσίαι πού ἐξέδωσαν τὰ παραπάνω ἔγγραφα τελοῦσαν, προφανῶς, ἐν γνώσει τῆς ἀληθείας τῶν ἰσχυρισμῶν τοῦ διότι λόγω ἀρμοδιότητος ἐγνώριζαν «ἐκθεμελιωθῆς» τὴν δικαστικὴν ἀπόφασιν καὶ πράξεις πού ἀναφέραμε (ἐκτὸς ἴσως ἀπὸ τὴν ἀπόφασιν τῆς Σαλυνθῶν).

δ) Σχετικὰ μὲ τὸ ἔγγραφο τῆς Δ' νοσεως Δασῶν τοῦ Διοικητικοῦ Πειραιῶς, γιὰ νὰ ἐκτιμηθῇ μὲ ποῖα κριτήρια ὀρθοκρίσιμα, χρηστῆς διοικήσεως καὶ νομιμότητος ἐνήργησε τὸ Δασαρχεῖον Πειραιῶς καὶ ἐνημέρωσε τὴν προϊσταμένην τῆς ἀρχῆς ἡ Δ' νοση Δασῶν, εἶναι ἐνδιαφέρον νὰ σημειώσουμε καὶ τὰ ἑξῆς:

αα) Στηρίζουν κήρυξιν ὡς δὲ νόμος ἐκτάσεως 320 στρεμμάτων σὲ πρωτόκολλα διοικητικῆς ἀποβολῆς ἀπὸ ἐκτασιν 3 στρεμμάτων καὶ 735 τ.μ.

ββ) Δὲν ἐλάσαν ὑπ' ὄψει τοῦς τὴν ἀποφ. 7) 68 τοῦ Εἰρηνοδικοῦ Κυθῆρων, πού ἀναγνώρισε ὅτι ὁλόκληρη ἡ ἐκτασιν τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος (πελ. (Συνέχεια εἰς τὴν 2ην σελίδα)

Ὁ Στρατηγὸς Ἀλεξ. Τσιγγούνης

Υπὸ κ. ΜΙΧ. Κ. ΠΕΤΡΟΧΕΙΛΟΥ

Ἦταν ἀρετὰ τώρα χρόνια μετὰ τὴν ἐπιθυμία μου νὰ πληρώσω καὶ γνωρίσω τὸν ἐνδοξον στρατηγὸν μας Ἀλέξανδρον Τσιγγούνην. Στὸ φιλικὸν ζῆλον τῶν στρατιωτικῶν οἱ χώρες ὀρεῖται πολλὰ. Δὲν εἶναι δυνατόν νὰ παραβλεπθῇ ἡ δόξα του. Εἶναι μὴ ὑπερβάραντα λοιπὸν γιὰ τὸ νησί μας, καὶ μετὰ τὸν Πάνον Κορωναῖον ἔχουμε αὐτὸν Ποταμὸν ἐπὶ τῆς ἐγγύστατος τοῦ στρατοῦ μας σὲ μὴ ἀπ' αὐτὸς πὺρ περιπετειώδεις περιόχους τοῦ ἔθνους μας. Μὲ δειλία καὶ σαλαγγαρήσιν τὴν δόξαν του. Δὲν εἶναι τὸ καθήκον μας ἀλλ' ὅσον εἰς τὸ νὰ τὴν ἐκτιμᾶμε, μὰ καὶ νὰ νοιώθουμε πὺρ ἀποτελεῖ πραγμα-

τικὸ καίχημα τῆς προσφορᾶς τοῦ Τσιγγούνου σὴν ἀγαπημένη πατρίδα. Παρεκάλεσα θεομὴ τὸν στρατιωτὴ γιὰ μερικὰ βιογραφικὰ του καὶ πρόσθια μου συνόψεις, πὺρ γεννήθη τὴν 29 Νοεμβρίου 1894 στὸ Ποταμὸν καὶ ἐβαπτίσθη ἀπ' τὸν Σπύρον Στάη. Ἐμαθήτευσε σὲ σχολεῖα τῆς Μάνης καὶ Πειραιᾶ, ὅπου τελείωσε τὸ γυμνάσιον σὲ 1911 καὶ πὺρ ἐν συνεχείᾳ τὸν ἐκέρδισεν ὁ στρατὸς διανύοντας ὅλους τοὺς βαθμοὺς τῆς ἱεραρχίας

γεγονὸς πὺρ ἔχει σὴν προϋπόθεσιν, ὅτι ἐδίδου καὶ τὴν πάσης φύσεως μονάδας του, ἀπὸ τοῦ δεκάνα καὶ κατετάγη ἐθελοντῆς τὴν 8 Μαρτίου 1912 γιὰ διητὴ θητεία στὸ 7ο Σύνταγμα Ἀθηνῶν μέχρι τῆς 16 Νοεμβρίου 1914, πὺρ ἀπεστρατεύθη ἀντιστρατήγος, ἀρχηγὸς τοῦ Γ.Ε.Σ. Ἀετομερέστερα θὰ σημειώσουμε γιὰ τὴν μεταβολὴν του, πὺρ μὲ τὸν βαθμὸ τοῦ λοχία, πὺρ προήχθη τὴν 1 Ὀκτωβρίου 1912 ὑπὸ τὸν Βαλκανικὸν Πό-

λέμου πὺρ καὶ ἔλαβε μέρος σὲ μάχας Λαχανᾶ, Δοϊράνης, Στρωμνίτσας, Πέτσου, ἀσθενήσας (ἰσχυρῶς τοῦ 3 Ἑλζονικοῦ Συντάγματος), μετὰ τὴν πτώσιν τοῦ σὲ Γιάννενα, ἀπὸ ὑπόστροφον πύρετον. Ὅτι προήχθη ἀκολούθως σ' ἐπιλοχία, ἀλλὰ κατόπιν ἐπιτυχίας του σὲ διαγωνισμὸν τῆς Σχολῆς Ἐθελόντων, ἐφοίτησε Ἐθελῶς μέχρι τοῦ Ὀκτωβρίου 1916. Μὲ τὴν ἀποφοίτησιν του ὁ στρατηγὸς, τοποθετήθη ἀνθυπολοχαγὸς σὲ 13 Σύνταγμα τῆς 11 Μεραρχίας (Ἀθηνῶν), ἡ ἀνακομὴ δὲ τοῦ 1918 τὸν ἐφίξεν ὑπηρετοῦντα σὲ 24 Σύνταγμα Πεζικοῦ, πὺρ ἦταν σὲ Μακεδονικὸν Μέτωπον. Παρασκευασθεὶς τῆς προ-

λάσεως σὲ Θράκην ὑπηρετοῦσε σὲ ἓνα ἀπὸ τὰ δύο τάγματα ἐπιλέκτων, πὺρ σχηματίσθησαν ἀπὸ λόχους 10 Μεραρχιῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἡ 14η, πὺρ ἀνέκε, μὲ τὰ ὁποῖα καὶ καταλάβαμε τὸ τρίγωνον Θράκης. Στὴν Ἀδριανούπολιν εἰσῆλθε τότε μὲ τὸ 26 Σύνταγμα τῆς 9ης Μεραρχίας, πὺρ ὑπῆρχεν τὸ τάγμα του. Ἀκολούθως ἐστάλη μὲ τὸ 14 Σύνταγμα (Ζήρα) ὡς διοικητὴς λόχου Πολυβόλου σὲ Μικρὰ Ἀσία, ὅπου καὶ τραυματίσθηκε τὴν 5 Ἰουλίου 1921 σὲ μάχην τοῦ χωριοῦ Οὐτῆς Σεράϊ (Ἑσκή Σεχίρ). Ἐδῶ, θὰ πρέπει νὰ παραμύθιασε, πὺρ παραλήρησε ἀπ' ὁρεῖνὸ χειρουργεῖο τῆς 15ης

Μεραρχίας (περιοχῆς Κιουτάχειας) συναντήθη μὲ τὸν γιατρὸν μας (κατόπιν καθηγητὴν) Μανώλη Κοντολέοντα, πὺρ καὶ τοῦ εἶπε, ὅτι ὡς ἐκ θαύματος ἡ σφαῖρα δὲν τοῦ εἶχε θίξει τὸ περικνηνόν. Ἐπίσης ἐξακολούθησε τὴν ἀνάρρωσιν του σὲ νοσοκομεῖον Σμύρνης, Θεσσαλονίκης (ἑλληνικὴ Ἀλατινί) καὶ Ἀθηνῶν (Μαρογγιάννη) τοποθετήθηκε μετὰ τὴν ἰασίν του ὡς ἱεροκήρυξ (Λοχαγὸς) σὲ ἑμποδιστὴν Ἀθηνῶν, ὅπου τὸν ἐφίξεν ἡ Μικρασιατικὴ καταστροφὴ. Ἄξιο νὰ τονισθῇ εἶναι ὅτι κατὰ τὴν ἀνακομὴν καὶ μέχρι τῆς ὑπογραφῆς εἰρήνης, ἐξήγησε μ' αἰτησίαν του νὰ σταλῇ σὲς ἐπιχειρήσεις (Συνέχεια εἰς τὴν 2αν σελίδα)

Ο κόσμος του βιβλίου

ΕΥΦΡΟΣΥΝΗΣ ΧΑΝΙΩΤΟΥ
"ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΑ ΟΝΕΙΡΑ.."
Ποιήματα 1978

Η θρησκεία της Κας Χανιώτου στα Έλληνικά Γράμματα είναι παιδική και γνωστή. Ίσως εξ αιτίας της εκπαιδευτικής της ιδιότητας σαν καθηγήτρια να τους δόθηκε με τόσο αγάπη και επιτυχία...

Η ποιήση έχει βέβαια τις δυσκολίες και τις ιδιομορφίες ή ιδιοτροπίες της που η συμπιαστικότητα μας ποιήτρια άσφαλώς γνωρίζει. Έτσι προσπαθεί να τις ξεπεράσει...

Πλούσιος σε συναισθήματα ο λόγος της. Οι εμπνεύσεις της οι πολλές γύρω από το παιδί ζητούν μια διέξοδο μελωδική — λυρική μέσα στο στίχο. Σαν γυναίκα όμως συνθηρολογεί ευκολότερα με αυτές τις «ρομαντικές» εμπειρίες και συχνά εγκαταλείπεται στα χέρια τους. Ας της συγχωρεθεί. Ζούμε σε μια εποχή εξουσιασμένη από την ύλη που δωρά για κάτι διαφορετικό όσο ξεπερασμένο α' αν για πολλούς φαντάζει...

«Γαλάζια μέρα» δροσάτη ήρθα άσπροντυμένη θα φύγω νύχτα»
Η Κας Χανιώτου γίνεται συχνά παιδί με αυτούς τους παραδοσιακούς στίχους α' είναι ο λόγος της

προσέγγιση να τους χαρούμε με την ίδια αιδώτητα.

Στους ελεύθερους στίχους της η ποιήτρια δείχνει ότι γνωρίζει να σκέπτεται βαθιά, ακόμη και να φιλοσοφεί. Αγάπη, νοσταλγία, τρυφερότητα σε κάθε γραμμή τους προσιμώ.

«Μια μακρινή πρωτομαγιά θυμίσαι;

Ήταν ώρα τα βουνά. Τα πουλιά

πετούσαν στ' ανθισμένα δέντρα και μεις διαβάζαμε τα θεία δώρα. Ήταν και τότε πόλεμος όμως ή ειρήνη ήταν μέσα στις καρδιές μας».

Τόνισι μας, τα Κύθηρα, υπάρχουν σε πολλά τραγούδια της. Γιατί κρατούν κάτι από τη ψυχή της. Άλλα θέματα αγαπητά της: η ζωή, ο θάνατος, ο χρόνος, οι γιορτές, τα ταξίδια...

Έχει ποιητική πνοή και έξαρση το νέο βιβλίο της Κας Χανιώτου. Και στα πιο απλά του σημεία υπάσχει συγκίνηση, που είναι και το μυστικό της γνήσιας τέχνης.

ΔΙΟΝ. ΚΟΤΑΛΕΝΤΙΑΝΟΣ

'Ο Στρατηγός Άλεξ. Τσιγγούνης

(Συνέχεια εκ της 1ης σελίδος)

Έβρου, τοποθετηθείς στο 21 Σύνταγμα Διδυμοτείχου (6ης Μεραρχίας).

Αποταχθείς για ένα χρόνο λόγω συμμετοχής στο κίνημα Λεοναρδόπουλου, έτοποθετήθη στις Σέρρες (20 Σύνταγμα) απ' όπου μετακινήθη στην Αθήνα, α' έφορτίσε στο για πρώτη φορά επί εξαμήνου συσταθέν Σχολείο Εφαρμογής Πεζικού, ύποστάς δε εξετάσεις για την Ανωτέρα Σχολή Πολέμου απεσπασθή προσωρινά μέχρι της λειτουργίας της Σχολής, ως διοικητής τάματος στο 34 Σύνταγμα Πειραιώς. Κατά τα έτη 1926 — 28 παρακολούθησε τη σχολή, τοποθετηθείς άμα τη απορροήσει του επιτελάρχης της 6ης Μεραρχίας. Κατά δε το 1930 — 33 διετέλεσε καθηγητής του Σχολείου Εφαρμογής Πεζικού — Μηχανικού, έχων μαθητές πολλούς των αλλοτε σιμα θητών και ανωτέρων του και εν συνεχεία καθηγητής επί έτος της Ανωτέρας Σχολής Πολέμου. Το Γραφείο έπεσε κέρηνη Τροδοικητής Συντάγματος Εύζωνων το 1934, ως Πρόεδρος Συμβουλίου έπαλογής κατατάξεως όπλιτών. Στο κίνημα του 1935 έτοποθετήθη Διοικητής του Συντάγματος Φλωρίνης, με μέραρχον τον συμπολίτην εκ μητρός Τποστράτηγον Βασίλην Μαραθέαν, ακολουθώντας δε μετεκινήθη στο 26 τμήμα Προσωπικού του Τπουργείου Στρατιωτικών, τοποθετηθείς επί Πατάγου στο 3ο γραφείο Επιχειρήσεων του Γ.Ε.Σ. Ως αντισυνταγματάρχης στάλθηκε στο Παρίσι τον Φεβρουάριο 1938, Πρόεδρος της συσταθείσης Επατροπής για την παραλαβή όλμων Μπράντ. Το 1939 ήτο Διοικητής του 12 Συντάγματος Πατρών μετατεθείς χάριν του Πρίγκιπος Πέτρου, που υπηρετεί στο 34 στην Αθήνα, ως ο πιο καταλληλότερος για να τον έχει υπό τις διαταγές του και όπου τον

βρήκε ο πόλεμος του 1940.

Στόν πόλεμο κατά των Ιταλών έπολέμησε στο κεντρικό τομέα (Κλεισούρα) διοικητής του όμωνύμου άποσπάσματος, που συγχροτήθη από το 34 Σύνταγμα Πεζικού, δυο τάγματα του 36 και ενός τάγματος του 3ου Συντάγματος καθώς και μοίρας Ορειβατικού Πυροβολικού με τρεις Πολυβολαρχίες, στην δε επαλακωδήςσασα κατοχή επέτυχε κατόπιν τρίτης άποπειρας να φυγαδευθή το 1943 στην Μέσην Ανατολή, όπου τοποθετήθη σε στρατιωτικό σχολείο. Ακολούθως στον νέο στρατό μας ανέλαβεν ως συνταγματάρχης την διοίκηση της 22ας ταξιαρχίας στη Κόρινθο και Μέραρχος της 2ας μεραρχίας στην Έλευσίνα τον Ιούνιο 1946.

Τόν Σεπτέμβριο 1946 ύποστράτηγος, μετέσχε των έπισηρώσεων του Α' Σώματος Στρατού Λαρίσης κατά του εν εξαώσει σημιοριτοπόλεμου, που διεξήχθησαν στην Θεσσαλία α' εις όλόκληρη την δυτική Μακεδονία. Από δε του Απριλίου μέχρι και του Δεκεμβρίου 1948 έγένετο στρατιωτικός Διοικητής Πελοποννήσου, τοποθετηθείς μετά την συντηδήν των σημιοριτών Γενικός Διευθυντής του Τπουργείου Στρατιωτικών με Τπουργόν τον Καυελλόπουλον α' Τρυπουργό τον Ροδόπουλο.

Τόν Σεπτέμβριο 1949 ανέλαβε Σωματάρχης του Β' Σώματος Στρατού στην Κοζάνη μέχρι του 1952, όπου έστάλη Διοικητής της αναδιοργανωθείσης 1ης Στρατιάς Λαρίσης όπου α' ύπηρετήσε μέχρι των έκλογών της 16 Νοεμβρίου 1952 (Συναγεαγμού) τοποθετηθείς από της 4 Δεκεμβρίου ι.έ. αρχηγός του Γ.Ε.Σ. όπου α' άρχιστρατήγησε μέχρι Νοεμβρίου 1954, ότε τελικά α' άποστρατεύθη, συμπληρώσας κατά τον νόμο όκταετία στους βαθμούς του στρατηγού.

Για την διαρκυστάμση γενικά

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΑΜΟΙ

Έν μέσω έορταστικής και άκρας οικογενειακής άτμοσφαιρας, έτελέσθησαν την 11ην Ιουνίου, εις Πάτμον, οι γάμοι της Δεσποινίδος Αναστασίας Χριστ. Δαλαρή, Φυσικομαθηματικού, μετά του κυρίου Έμμανουήλ Θεολ. Γρύλλη, Πλοιάρχου του Έμπορικού Ναυτικού και Έπιχειρηματίου.

Το μυστήριο, έτέλεσεν ο άδελφός της νύμφης Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ.κ. Έρεόθεος βοηθούμενος ύπό του συνόλου οχεδόν των κληρικών της Πάτμου, καθώς και του Αγίου Έγουμενού και των Προηγούμενων της εκεί Μονής του Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου.

Κατά την τελετήν, παρέστησαν μόνον οι γονείς και στενοί συγγενείς των νυμφευθέντων, από Κυθηραϊκής δε πλευράς ή Δεσποινίς Μαρία Ξ. Σαραντοπούλου μετά του άδελφού της κ. Χαριλάου Ξ. Σαραντοπούλου, ειδικώς μεταθέντων προς τουτο εις Πάτμον.

Η έφημερίς μας, εύχεται εις το νεόνυμφον ζεύγος, κάθε δυνατόν ευτυχίαν, ανέφελον έν όμοιοία και αγάπη, και πρό παντός έν υγεία και δημιουργικότητα.

Ο κ. Ιωάννης Δ. Πετρόχειλος, ιατρός και ή Δ)νίς Χριστίνα Βενετσάνου, ιατρός, ένυμφεύθησαν εις Αθήνας.

Τους εύχόμεθα θερμά συχαρητήρια και να εύτυχήσουν.

I.K.

ΑΦΙΞΕΙΣ

— Έξ Αυστραλίας, ο κ. Κυριάκος Τριφυλλής, από τα Τριφυλλιάνικα, ό όποιος διετέλεσε και Πρόεδρος της Κοινότητας Ποταμού.

— Έξ Αυστραλίας ο κ. Γεώργιος Αναστάσιος Κορωναίος — Κυβερνήτης, μετά της άδελφής του Άννης.

— Έξ Αυστραλίας ο κ. Ιωάννης Καστριός — Φάβας, δι' όλιγοήμερον παραμνήν εις Αθήνας και Κύθηρα.

— Έξ Αυστραλίας ο κ. Θεόδωρος Καστριός, εκ Καστριανικών, μετά της συζύγου του Άννας, το γένος Χλέντζου, και των τριών τέκνων των.

— Αφίχθησαν εξ Αυστραλίας ο κ. Άνδρέας Μεγαλοκονόμος μετά της συζύγου του και των τεσσάρων τέκνων των.

— Αφίχθησαν εξ Αυστραλίας ο κ. Δημ. Κομνηνός μετά της συζύγου του και του τέκνου των.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ

Κ. ΘΕΟΔΩΡΑΚΗ - ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ

ΠΛ. ΒΑΘΗΣ 12 - ΑΘΗΝΑΙ

ΤΗΛ. 5246.495

δράση α' άνδρεία του τιμήθηκε με τα μετάλλια των πολέμων 1912 — 13 (Πολεμικό σταυρό Α' τάξεως, και χρυσούν άριστείον άνδρείας) τον ταξιαρχήν του Σωτήριου, τον άνώτερον ταξιαρχήν μετά ξερών του Γεωργίου και τον μεγαλόσταυρο Φοίνικος. Συνεργάσθη δε έρ' όσον ύπηρετούσε στο στρατό με καταπολιτιστικές μελέτες στα περιοδικά «Επιθεώρησις Πεζικού» και «Στρατιωτική Έπιθεώρησις» του Γ.Ε.Σ. και άφθρα στο περιοδικόν «Ο Αρης».

Στα δύο βιβλία που εξέδωσε «ό Συμμοριτοπόλεμος στην Πελοπόννησο» (σελίδες 175) (1969) και «Η Μεταπολεμική Μεραρχία Αθηνών και ό Συμμοριτοπόλεμος 1946 — 49» (1966 σελίδες 343) περιλαμβάνονται τα της συμβολής του και διαγράφονται αι δυσχερέστατες περιστάσεις που άνέπτυξε τις πρωτοβουλίες του, ώστε να τις αντιμετώπισει έπαλώς, αλλά περί αυτών θα συνεχίσουμε.

ΜΙΧ. Κ. ΠΕΤΡΟΧΕΙΛΟΣ.

ΠΕΝΘΗ

ΜΑΡΟΥΛΗ Π. ΦΛΑΣΚΑ

Είς ηλικίαν 81 έτών, άπεβίωσεν εις Χριστοφορίανικα ή Μαρούλη σύζυγος Π. Φλάσκα, το γένος Θεοδωρακάκη.

Η θανούσα, άνήκουσα εις την χορείαν των με παραδόσεις και χριστιανικάς άρχάς γυναικών της Νή-

σου μας, ειχεν την ευτυχίαν να δημιουργήσιν μίαν καθ' όλα πατριαρχικήν οικογένειαν, την όποιαν έπλαισίωσαν τα εξ τέκνα της και τα έπτά εγγόνια της.

Τους οικογενείς της, θερμώς συλλυπούμεθα και εύχόμεθα την εξ ύψους παρηγορίαν.

ΕΜΜ. Σ.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΑΝΤ. ΚΟΝΟΜΟΣ

Έπιστρέφων εις Αθήνας, μετά σύντομον παραμνήν του εις Κύθηρα, άπεβίωσεν έντός του πλοίου της γραμμής, ό γνωστός Κυθηριός από τους Άρέους και έγκατεστημένος εις Πειραιά, Θεόδωρος Άντ. Κονόμος.

Η σορός του μεταφερθείσα άεροπορικώς εις Κύθηρα, ένεταφιάσθη εις την γεννέτειράν του, παρουσία πλήθους συμπατριωτών, φίλων και εκπροσώπων των Κοινοτήτων της Νήσου.

Ο θανών, ό όποιος έχαιρεν ιδιαίτερας εκτιμήσεως εις το Κυθηροϊκόν στοιχείον της Πρωτεύουσας και του Πειραιώς, άνήκεν εις την χορείαν των ανθρώπων εκείνων οι όποιοι άφανώς και χωρίς τυμπανοκρουσίες, είναι άφιερωμένοι εις την εξυπηρέτησιν των συνανθρώπων και κυρίως των εκ της ίδιας Πατρίδος καταγομένων.

Η «ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ» συλλυπείται θερμώς τους οικογενείς του θανόντος και συμμετέχει ειλικρινώς εις το θαρύν των πένθος.

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΚΟΜΝΗΝΟΣ

Είς ηλικίαν 80 έτών άπεβίωσεν εις Παλαιόν Πεντέλιν Άττικής, την 30 Μαΐου μετά σύντομον άσθενείαν ο Σωτήριος Κομνηνός.

Ο θανών, έγκαταστάθεις από του έτους 1929 εις το άπομακρυωμένο αυτό πρόστειον των Αθηνών, μετά την εκ Γαλλίας έπιστροφήν του, όπου ειχεν μεταναστεύσει από νεαρωτάτης ηλικίας, ειχεν αναπτύξει μίαν άνθούσαν έπιχειρήσιν έστιατορίου, καταστάς λίαν αγαπητός όχι μόνον εις τους κατοίκους της Παλ. Πεντέλης, αλλά και εις όλους εκείνους οι όποιοι ειχαν την ευκαιρίαν να γνωρίσουν τον πρῶον και πολιτισμένον χαρακτήρα του.

Υπήρξε εκ των πρώτων οικιστών του ώραιου αυτού προστείου, και επί σειράν έτών διετέλεσεν Κοινωνικός άρχων, όπου ειχε την ευκαιρίαν να προσφέρη τας ύπηρεσίας του, πάντοτε άφιλοκερδώς, εις την ανάπτυξιν της Κοινότητός του.

Είς τους συγγενείς αυτού και ιδιαιτέρως την άνήπιάν του κ. Μαρία Μιχαηλίδου, ή όποία του παρεστάθη μέχρι των τελευταίων του στιγμών, ή έφημερίς μας άπεινυθεί θερμότατα και ειλικρινή συλλυπητήρια.

ΒΑΦΕΙΑ ΚΑΘΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΑΤΤΣΟΣ

ΜΑΙΖΩΝΟΣ 20

ΤΗΛ. 52.27.436

ΤΗΛ. ΟΙΚ. 88.22.236

ΔΩΡΕΑΙ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΟΙΚΟΝ ΕΥΓΗΡΙΑΣ

ΜΗΝΟΣ ΙΟΥΝΙΟΥ 1978

	Δρχ.
— κ. Γεωργίου Α. Κονόμου, εις μνήμην του βαπτισμού του Νωε. Γ. Στάθη	1.000
— Κας Αναστασίας Δρόσου, εις μνήμην Δέσποινας Χ. Αργυροπούλου	500
— κ. Μιχαήλ και Εύαγγελίας Παπάξογλου, εις μνήμην Δέσποινας Χ. Αργυροπούλου	2.000
— Οικογενείας Κωνσταντίνου Αργυροπούλου εις μνήμην Δέσποινας Αργυροπούλου	1.000
— Οικογενείας Γεωργίου Κ. Αργυροπούλου, εις μνήμην Δέσποινας Αργυροπούλου	1.000
— κ. Νικολάου και Ειρήνης Καστριού, εις μνήμην Θεοδώρου Άντ. Κονόμου	1.000
— κ. Αλεξάνδρου Λαζανά	1.000

✱

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΙΕΡΑΝ ΜΟΝΗΝ ΤΗΣ «ΑΓΙΑΣ ΜΟΝΗΣ»

	Δρχ.
— Ο Κυθηραϊκός Σύνδεσμος Αθηνών	10.000
— Η Κυθηραϊκή Αδελφότης Πειραιώς — Αθηνών	10.000
— Ο κ. Νικόλαος Καρύδης, εξ Αθηνών	1.000
— Η Κας Θάλεια Τραβασέρου, εξ Αθηνών	1.000
— Ο κ. Έμμανουήλ Λουράντος, εις μνήμην της Μητρός του	1.000

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Νοσηλευθείς εις το Γενικόν Κρατικόν Νοσοκομείον Πειραιώς, θεωρώ ύποχρέωσίν μου να εύχαριστήσω θερμώς τον Καθηγητήν κ. Γεώργιον Καμμένον, καθώς και όλον το έπιστημονικόν έπιτελείον της Ούφας λεγκής Κλινικής, δια την άριτίαν του κατάστειν και το ζιμέριστον και άνθρωπιστικόν ενδιαφέρον τους, προς πάντα νοσηλεύμενον παρ' αυτών.

Έπίσης, τον λίαν αγαπητόν μου κ. Γεώργιον Στρατηγόν, δια την ύψηλήν προς έμέ προστάσιάν του.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΟΤΗΡΗΣ

ΘΑΝΑΤΟΙ

— Άπεβίωσεν εις Κάλαμον ή Κρυσάνθη Γαλιγιάλη, έτών 75.

— Άπεβίωσεν εις Κεραμωτό την 16ην Ιουνίου, ή Δέσποινα Δ. Αργυροπούλου, όπου και έτάφη.

— Άπεβίωσεν εις Αθήνας ή Περσεφόνη Τιμ. Πανταζή, έτών 81, πενθερά του κ. Γεωργίου Ι. Παναρέτου. Η θανούσα κατ' έπιθυμίαν της έκφρασθείσαν πρό του θανάτου της μετεφέρθη συνοδεία των τέκνων της εις το χωρίον Μονοδένδρι Ηλείου, όπου και έτάφη.

— Άπεβίωσεν εις Άγιον Ήλιον, ή Καλλιόπη Νικ. Στάθη.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ο Σεβ. Μητροπολίτης Κυθήρων κ. ΙΕΡΟΘΕΟΣ και το Έκκλησιαστικόν Συμβούλιον του Ιερού Μητροπολιτικού Ναού του «ΕΣΤΑΥΡΩΜΕΝΟΥ» Χώρας — Κυθήρων, θεωρώ ύποχρέωσίν των να εκφράσουν και δημοσία προς την έρίτιμόν κ. ΜΕΛΠΟΜΕΝΗΝ Ν. ΛΙΒΑΝΟΥ, της θερμότητας εύχαριστίας των δόν την νέαν μεγάλην δωρεάν της προς τον άνω Ναόν ενός τάπτος (μοσάικας) άρίστης ποιότητος, χρησιμποιηθησομένου προς έπιστρώσιν κατ' α τους χειμερινούς μήνας όλοκληρού του έπιφανείας 70 τετραμέτρων και εκ δωρεάς της ίδιας κυρίας κατασκευασθέντος μαρμαρινού διαπέδου του άνω Ναού.

Ο Σεβ. Μητροπολίτης και το Έκκλησιαστικόν Συμβούλιον εύχονται όπως ή άδρίς του Έσταυρωμένου Χριστού σπέπν πάντοτε την εύνην δωρήτριαν κα ιτήν οικογένειάν της.

Εν Κυθήροις τη 20 Ιουνίου 1978
Ο Μητροπολίτης Κυθήρων
ΙΕΡΟΘΕΟΣ

Το Έκκλησιαστικόν Συμβούλιον του ιερού Ναού «Έσταυρωμένου» Χώρας

FIB «ΕΛΛΑΦΟΝΗΣΟΣ»

Θερινά Δρομολόγια ισχύοντα μέχρι 15.7.78

Αναχωρεί εκ ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ

ΔΙΑ ΚΥΘΗΡΑ	Δ' Έκδο
Δευτέρα	08.00 11.30
Τρίτη	17.00 20.00
Τετάρτη	08.00 11.30
Πέμπτη	08.00 20.00
Παρασκευή	17.00 11.30
Σάββατον	08.00

Ως και έξτρα δρομολόγια κατόπιν συμφωνίας.
Έκδοσις Ειστηρίων — Έξισι

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΚΗ Νεάπολις ΒΟΙΩΝ 41214

FEDERATION INTERNATIONALE de la Presse Periodique
ΑΙΘΗΝΗ ΟΜΟΠΟΝΙΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ
«ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ»
Έκδομένη εν Αθήναις
ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1924
ΠΕΡΙΟΔΟΣ: Ε'
ΙΟΥΝΙΟΣ 1978

ΙΔΡΥΤΗΣ
ΠΑΝΑΓ. Κ. ΤΕΙΤΕΙΛΙΑΣ:
(1879) 1924 — 1972

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΕΚΔΟΤΗΣ
ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ
ΑΡΗΣ Π. ΤΕΙΤΕΙΛΙΑΣ
Κοκκινωρά 18 — Κηφισιά
Τηλ.: 8015.546 — 8017.969
ΥΠΕΥΘ. ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ
Α. ΔΕΝΕΖΑΚΗΣ
Βαλτετιού 40 — Αθήνα
Τηλ. 3622.651

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:
Εσωτερικού:
ΕΤΗΣΙΑ Δρχ. 200
ΕΞΑΜΗΝΟΣ Δρχ. 150
ΠΛΗΣΗ ΟΥΣΕΩΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΝ
ΚΑΙ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ ΕΤΗΣΙΑ Δρχ. 500
ΕΞΑΜΗΝΟΣ Δρχ. 300
Εξωτερικού:
ΓΕΝΙΚΟΣ: Δολλάρια 20 ΕΤΗΣΙΩΣ
(περιλαμβανομένης άεροπορικώς Αποστολής)
Τιμή φύλλου Δρχ. 10

Περὶ Δασικῶν ἐκτάσεων

(Συνεχὴς ἀπὸ τῆς 1ης σελίδος)

λῶν στρεμμάτων) εἶναι ιδιωτικὴ καὶ ἀκύρωσε τὰ πρωτόκολλα διοικητικῆς ἀποβελῆς 5945 καὶ 5946)68. Ἀντίθετα ἀπὸ τὴν ἄνωση Δασῶν τὸ περιεχόμενον αὐτὸ τῆς ἀποφάσεως στὴν προϊσταμένη τῆς Ἀρχῆς, παρουσιάζοντας αὐτὴν ὅτι τὰ πρωτόκολλα αὐτὰ κερδήθηκαν ἀπὸ τὸ Δημόσιο!

γγ) Στηρίζει ἡ Δ' ἄνωση Δασῶν τοῦ Διαμερίσματος τὴν ιδιοκτησίαν τοῦ Δημοσίου σὲ πρωτόκολλα διοικητικῆς ἀποβελῆς, ἐνῶ ἡ νομοθεσία δέχεται πάγια (βλ. σχετικὰ στοιχεῖα στὸν Ἀρμενόπουλο, 1977, σελ. 888) ὅτι ἡ δικαστικὴ τοῦ ἐπικύρωση σὲ καμμὶ περίπτωση δὲν σημαίνει ἀναγνώριση κυριότητος ἢ νομῆς τοῦ Δημοσίου.

4. — Οἱ ὑπάλληλοι ποὺ συνέταξαν τὰ παραπάνω ἔγγραφα παρέδωκαν τὸ νόμο καὶ τὴν ἀρχὴ τῆς χρηστῆς διοικήσεως ὡς πρὸς τὰ ἐξῆς σημεία:

α) Τὸ Δασαρχεῖο Πειραιῶς πληροφορήσε ἀναβῶς τὸν Κυθηρικὸ Σύνδεσμο καὶ μέσω τούτου τὴν Ἐπιτροπὴ Ἐγχωρίου Περιουσίας καὶ τὴν Κοινότητα Κυθήρων ποὺ εἶναι οἱ κύριοι φορεῖς τῶν ιδιοκτησιακῶν δικαιωμάτων τῶν δασικῶν ἐκτάσεων τῆς Νήσου, καθὼς καὶ τοὺς Κυθηρίους, ὡς πρὸς τὴν θέσιν τῆς δικαστικῆς ἐξουσίας γιὰ τὰ ιδιοκτησιακὰ δικαιώματα τοῦ Δημοσίου στὰ Κύθηρα, παρουσιάζοντας σὲ δημόσιο ἔγγραφο ψευδὲς περιεχόμενον ἀποφάσεως τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου τῆς χώρας.

β) Τὸ Δασαρχεῖο Πειραιῶς, παίρνοντας θέση μετὰ ὑπηρεσιακοῦ ἔγγραφου πρὸς τρίτους ὡς πρὸς τὴ δυνατότητα ἀνακλήσεως τῆς ὑπ' ἀριθμ. Δ)246859)31.12.77 ἀποφάσεως τοῦ κ. Ἀναπληρωτοῦ Νομάρχου, ὑπερέβη τὰ καθεῖς ὅρια τοῦ, εἰς ἐκτελεστικὴν ἀρμοδιότητα τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Γεωργίας κατὰ τὸ χρέον ποὺ ἐκκρεμεῖ αἴτηση ἐναλλαγῆς διχομένου.

γ) Ἡ Διεύθυνση Δασῶν τοῦ Διαμερίσματος Πειραιῶς ἀντιελέγησε μετὰ ὑπηρεσιακοῦ ἔγγραφου διοικητικὴν πράξιν (τὴν ὑπ' ἀριθμ. Δ)246859)31.12.77 τοῦ κ. Ἀναπληρωτοῦ Νομάρχου) στὴν προϊσταμένη Ἀρχή, ἡ ὁποία εἶναι ἀρμόδια νὰ ἐλέγξῃ τὴν νομιμότητα καὶ νὰ κρίνῃ τὴν προσφυγὴ τῶν διχομένων κατ' αὐτῆς, μετὰ ἀνακρίβειαν παρὰ τὴν αἴσθησιν τῆς θέσεως τῆς δικαστικῆς ἐξουσίας.

δ) Τὸ Δασαρχεῖο Πειραιῶς, μετὰ τὴν παροχὴ ψευδῶς πληροφορίας ὡς πρὸς τὸ περιεχόμενον τῆς ὑπ' ἀριθμ. 1935)1972 ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπαρχείας, προσέβαλε ταχυνέντως τὸ πρόσωπό μου καὶ τὴν ἐπαγγελματικὴν μου τι-

μὴ ὡς νομικοῦ συμβούλου τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐγχωρίου Περιουσίας καὶ ὡς ἐπιστήμονα, δημιουργώντας τὴν ἐντύπωσιν στὴν Ἐπιτροπὴ Ἐγχωρίου Περιουσίας, στὴς κοινοτικὲς ἀρχὰς τῆς Νήσου καὶ στὸ εὐρύτερον κυθηρικὸ κοινόν, ὅτι ἀπέκρυψεν τὴν ἀλήθειαν ἢ ἔδωκε ἀνακριβεῖς πληροφορίες ὡς πρὸς τὴν ἐκδοχὴ τῆς δίκης, τὴν ὁποία χειρίσθηκα ὡς πληρεξούσιος δικηγόρος.

ε) Ἄν λάβει κανεὶς ὑπ' ὄψιν τὸ κύρος ποὺ ἔχουν τὰ ὑπηρεσιακὰ ἔγγραφα, τὴν ἐπίδρασιν ποὺ ἀσχετοῦν στὴν κρίσιν τῆς προϊσταμένης Ἀρχῆς γιὰ τὴν νομιμότητα καὶ τὴν σκοπιμότητα τῶν διοικητικῶν πράξεων, ὡς προερχόμενα ἀπὸ τὰ ἀρμόδια γιὰ τὴν ὑπὸ κρίσιν περίπτωσιν ὄργανα, καὶ κυρίως τὴν ἐπίδρασιν ποὺ ἀσχετοῦν γενικὰ ἢ ἐπὶ κληρονομικῶν ἀποφάσεων, καταλήγει εὐκολὰ στὸ συμπέρασμα ὅτι τὰ ἔγγραφα τοῦ Δασαρχείου Πειραιῶς καὶ τῆς Δ' ἄνωσος Δασῶν τοῦ Διαμερίσματος, μετὰ τὸ περιεχόμενον ποὺ ἀναφέραμε, ἦσαν πρόσφορα νὰ πρὸς κλέψουν σύγχυσιν καὶ νὰ παραπλανήσουν.

ς) τὰ ὄργανα τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐγχωρίου Περιουσίας καὶ τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως τῆς Νήσου ὡς πρὸς τὰ ιδιοκτησιακὰ δικαιώματα καὶ τὴν ἐκδοχὴ τῆς περιουσίας τῶν κοινοτήτων, τὴν ὁποία εἶναι ἀπὸ τὸ νόμο ταχυνέντως νὰ φυλάσσουν.

ζ) τὸν Ὑπουργὸ Γεωργίας ποὺ εἶναι ἀρμόδιος νὰ κρίνῃ τὴν προσφυγὴ τῶν διχομένων.

η) τοὺς πολίτες τῶν Κυθήρων ὡς πρὸς τὰ δικαιώματά τους.

στ) Τὰ ἔγγραφα τοῦ Δασαρχείου Πειραιῶς καὶ τῆς Δ' ἄνωσος Δασῶν τοῦ Διαμερίσματος ἀναφέρουν ὡς μὲν ὁ κ. κ. ἡ εἰδικὴ ἑξουσία (οἱ ἄλλες εἶναι γενικὲς ἐπικλήσεις Συντάγματος, Δασικοῦ Κώδικα καὶ Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων) τῆς κηρύξεως τῶν 320 στρεμμάτων στὰ Κύθηρα ὡς «δημοσίως ἀναδασωτέας ἐκτάσεις» τὴν ἐξουσίαν σχετικὰ μετὰ αὐτὴν ἐκδοχὴ. Συνεπῶς ἀποκαλύπτεται τελευτῶντος «πλάνη περὶ τὰ πράγματα», ἡ ὁποία, ὅπως εἶναι γνωστὸ, ἀποτελεῖ παράβασιν νόμου καὶ καθιστᾷ τὴν πράξιν (τὴν ὑπ' ἀριθμ. Δ)246859)31.12.77 ἀπόφασιν τοῦ κ. Ἀναπληρωτοῦ Νομάρχου) παράνομον καὶ ἀνακλητέαν.

3. — Κατόπιν ὅλων ὧν ἐξέθεσα, ζητῶ ἀπὸ τὰ ἀρμόδια ὄργανα νὰ προβῶν σὲ ἀναγκαῖες ἐνέργειες γιὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς νομιμότητος καὶ τῆς χρηστῆς διοικήσεως καὶ εἰδικότερα:

α) Ἡ Διεύθυνση Δασῶν τοῦ Διαμερίσματος Πειραιῶς, μετὰ τὸ ἔγγραφο τῆς κοινοποιήσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Γεωργίας, τὴν ἀρμόδιαν γιὰ τὴν ἀνάκλησιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ κ. Ἀναπληρωτοῦ Νομάρχου, ὡς πρὸς τὴν ἀλήθειαν τῆς δικαστικῆς ἐξουσίας σχετικὰ μετὰ τὴν ἐκδοχὴ ποὺ κηρύχθηκε «δημοσίαν», ἐπισημαίνοντας τὴν «πλάνη» ἢ ὁποία ἀποκαλύπτεται ὅτι ὑπῆρχε κατὰ τὸ χρέον τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως καὶ εἰσηγούμενη τὴν ἀνάκλησιν τῆς.

β) Ἡ Δασαρχεῖο Πειραιῶς, μετὰ τὸ ἔγγραφο τοῦ πρὸς τὸν Κυθηρικὸ Σύνδεσμο, νὰ ἀποκαταστήσῃ τὴν ἀλήθειαν ὡς πρὸς τὸ περιεχόμενον τῆς ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπαρχείας, περιοριζόμενον στὰ πλαίσια τῆς ἀρμοδιότητός του.

γ) Σχετικὰ μετὰ τὴν προσβολὴ τοῦ προσώπου μου καὶ μετὰ ἐπιφύλαξιν ὅλων τῶν δικαιωμάτων ποὺ μετὰ παρέχει ὁ νόμος, τὸ Δασαρχεῖο Πειραιῶς νὰ κοινοποιήσῃ τὸ ἀπαράν (ὑπὸ 56) νέον ἔγγραφο τοῦ: α) στὴν Ἐπιτροπὴ Ἐγχωρίου Περιουσίας καὶ β) στὴς τοπικὲς ἐφημερίδας «Φωνὴ τῶν Κυθήρων» καὶ «Παγκυθηρικὴ».

Τὸ παρὸν ἔγγραφο ὑποβάλλεται ὡς ἀναφορά κατὰ τὰ ἀρτὰ 10 καὶ 69 τοῦ Συντάγματος.

Ὁ ἀναφερόμενος

Γ. Γ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ

Δικηγόρος — Καθηγητὴς

Κοινοποιήσιν.

- 1) κ. Ὑπουργὸ Γεωργίας
- 2) κ. Ἀναπληρωτὴ Νομάρχην Διαμερίσματος Πειραιῶς
- 3) Ἐπιτροπὴ Ἐγχωρίου Περιουσίας Κυθήρων
- 4) Κυθηρικὸ Σύνδεσμο — Κύθηρα

Συμπληρώντες τὴν ἀνωτέρω ἀναφεράν, εἰμεθα δέβαιοι ὅτι διερμηνεύσας τὰ αἰσθητά τῶν ἀπανταχοῦ συμπατριωτῶν μας, καλεῖν τὸν Ὑπουργὸν Γεωργίας κ. Μπεύτον νὰ θέσῃ τέρμα εἰς μίαν κατὰστασιν ἢ ὁποία τείνει νὰ μεταβάλλῃ τὰ Κύθηρα σὲ «ἀντικυβερνητικὸν προμαχῶνα».

Α.Π.Τ.

ΚΥΘΗΡΑ-Γ.ΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΩΜΑΤΕΙΟΝ ΑΝΕΓΝΩΡΙΣΜΕΝΟΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΚΑΝΙΓΓΟΣ 7 (4ος όροφος)

ΤΗΛ. 3638-190

ΑΘΗΝΑΙ

Αριθ. Πρωτ. 198

Εν Αθήναις τῇ 5 Ἰουνίου 1978

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀγαθὴ Συμπατριώτη,

Ὅπως θὰ διάβασες καὶ στὴς τοπικὲς μας ἐφημερίδας ὁ Σύνδεσμος, γὰρ νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὰ μέλη του ἀλλὰ καὶ γὰρ νὰ προβάλλῃ τουριστικὰ τὸ Νησί μας ἐντύπως σὲ πολυτελὴ καὶ ἐξαιρετικὰ προσεγμένη ἐκδοχὴ τὸν καινούργιο χάρτη τοῦ Νησιῦ μας.

Ὁ χάρτης πωλεῖται τὰ γραφεῖα μας (Κάνιγγος 7), στὴν Κυθηρικὴ Λέσχῃ (Πανεπιστημίου 65) καὶ στὰ περισσότερα καταστήματα τουριστικῶν εἰδῶν τοῦ Νησιῦ μας πρὸς 100 δραχμῆς.

Εἶναι σὲ δύο συσκευασίες: Ἀδελφωτὸς γιὰ νὰ μπορεῖ νὰ κρεμαστῇ σὲ σπίτι ἢ σὲ γραφεῖο. Διπλωμένος γιὰ τὸν ταξιδιώτη.

Καλοῦμε τοὺς συμπατριώτες μας νὰ ἀνταποκριθῶν στὴν προσπάθειά μας ἀγοράζοντας τὸ χάρτη μας γιὰ τὸ σπίτι τους, γιὰ τοὺς φίλους τους.

Ἐπειθὰ θὰ μπορέσουμε νὰ συνεχίσουμε τὴν ἐκδοτικὴν μας προσπάθειαν γιὰ τὴν προβολὴν τοῦ Νησιῦ μας.

Με πατριωτικὸν χαρὲτισμόν

Γιὰ τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο

Ὁ Πρόεδρος
ΝΙΚ. ΦΑΤΣΕΑΣ

Ὁ Γ. Γραμματεὺς
ΔΗΜ. ΚΟΜΗΣ

Κ. ΚΑΝΕΛΛΗΣ & ΥΙΟΙ
ΕΙΣΑΓΩΓΑΙ ΞΥΛΕΙΑΣ

Α.Ο. ΣΚΥΛΙΤΣΗ 10 & 12 - ΠΕΙΡΑΙΑ
ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 2 - ΠΕΙΡΑΙΑ
ΤΗΛ. 4173.023 - 4179.828

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ ΕΓΧΩΡΙΟΥ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΚΥΘΗΡΩΝ

Γνωστοποίηση

Ἡ Ἐπιτροπὴ Διαχειρίσεως Ἐγχωρίου Περιουσίας Κυθήρων, ὡς ὑπεύθυνη γιὰ τὴν διαφύλαξιν τῆς διακοινοτικῆς περιουσίας τῆς Νήσου καὶ γιὰ τὴν ἀξιοποίησιν τῆς γιὰ λογαριασμὸν καὶ γιὰ τὴν κοινὴν ὠφέλειαν ὅλων τῶν κοινοτήτων, γνωστοποιεῖ τὰ ἐξῆς:

1) Ὅλα τὰ ἀκίνητα, τὰ ὁποία δὲν ἀνήκουν βάσει νομίμων τίτλων κυριότητος σὲ ιδιώτες ἢ σὲ νομικὰ πρόσωπα ἰδιωτικοῦ ἢ δημοτικοῦ δικαίου ἢ δὲν ἀνήκουν δυνάμει ἐδικῶν ἐγκύρων τίτλων ιδιοκτησίας στὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον, ἀνήκουν, τοῦ ἰδιοκτησιακοῦ καθεστώτος, ποὺ ἰσχύει στὰ Ἐπτάνησα ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῆς Ἰονίας Πολιτείας, καὶ τῆς κειμένης νομοθεσίας, στὴν διακοινοτικὴν περιουσίαν τῆς Νήσου καὶ στὴν ἀποκεντρωτικὴν διαχείρισιν τῆς Ἐπιτροπῆς.

2) Γιὰ ὁποιαδήποτε μορφή χρήσεως, ἐκμεταλλεύσεως καὶ γενικὰ ἀξιοποιήσεως διακοινοτικῶν κτημάτων ὀφείλουν οἱ ἐνδιαφερόμενοι, καθὼς καὶ οἱ κοινότητες, στὴν περιφέρειαν τῶν ὁποίων θρῖσκονται, νὰ ἀπευθύνονται, γιὰ τὴν λήψιν ἐνδείξεως καὶ τὴν σύνταξιν σχετικῆς συμβάσεως, στὴν Ἐπιτροπὴ Διαχειρίσεως Ἐγχωρίου Περιουσίας Κυθήρων, ἡ ὁποία εἶναι καὶ ἡ μόνη ἀρμόδια.

3) Σὲ κάθε περίπτωσιν διενέργειας διακοινοτικῶν πράξεων σὲ διακοινοτικὰ κτήματα καὶ σὲ ὁποιαδήποτε περίπτωσιν προσβολῆς τῶν δικαιωμάτων τῆς Ἐπιτροπῆς, θὰ λαμβά-

νται ὅλα τὰ νόμιμα μέτρα κατὰ τῶν προσβολῶν, ὅσο σκληρὰ καὶ ἂν εἶναι αὐτὰ, γιὰ τὸ συμφέρον τῶν κοινοτήτων καὶ ὁλόκληρης τῆς Νήσου. Ἐπίσης θὰ παρεμβαίνει ἡ Ἐπιτροπὴ μετὰ τὰ νόμιμα μέσα ποὺ ἔχει στὴ διάθεσιν τῆς σὲ κάθε περίπτωση ἀμφισβητήσεως τῶν δικαιωμάτων τῆς ἀπὸ μὴ δικαιούχους.

Γιὰ τὴν πληρέστερην διασφάλισιν καὶ ἀξιοποίησιν τῆς διακοινοτικῆς περιουσίας καλοῦνται:

1) Ὅλες οἱ κοινότητες τῆς Νήσου νὰ ἀποστείλουν στὴν Ἐπιτροπὴ Διαχειρίσεως Ἐγχωρίου Περιουσίας Κυθήρων κατάλογο ὅλων τῶν μὴ ἰδιωτικῶν κτημάτων, ποὺ θρῖσκονται στὴν περιφέρειά τους, τὸ ἀργότερον μέχρι τὴν 1η Ὀκτωβρίου 1978.

2) Ὅλους τοὺς Κυθηρίους νὰ προστατεύσουν σὺν δίκῃ τους περιουσίαν τῆς διακοινοτικῆς περιουσίας τῆς Νήσου καὶ νὰ καταγγέλουν στὴν Ἐπιτροπὴ κάθε προσβολὴν ἢ ἐπιβουλὴν τῆς, ποὺ θὰ ἐπεφτε στὴν ἀντιλήψιν τους, μετὰ τὴν συνειθισμένη ἐξυπηρετοῦν ἐπὶ τὸ συμφέρον τοῦ νομοῦ ποὺ εἶναι καθῆκός τους.

Κύθηρα 15 Ἰουνίου 1978

Γιὰ τὴν Ἐπιτροπὴ Διαχειρίσεως Ἐγχωρίου Περιουσίας Κυθήρων

Ὁ πληρεξ. Δικηγόρος
Γιώργος Γ. Κασιμάτης
Καθηγητὴς

Ἡ ΑΓΙΑ ΚΑΡΑ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΥΡΤΙΔΙΣΤΙΣΣΑ Ν. ΦΑΛΗΡΟΥ

Τὴν Κυριακὴ 11 Ἰουνίου, ἔγινε Ἀρχιερατικὴ λειτουργία στὴν Μυρτιδιώτισσα τοῦ Νέου Φαλήρου, ὅπου εὐρίσκειτο ἀπὸ ἡμερῶν ἐκτεθειμένη εἰς προσκύνημα, ἡ Ἁγία Καρα τοῦ Ὁσίου Θεοδώρου, Προστάτου τῆς Νήσου μας.

Ἡ τελετὴ εἶχε πανηγυρικὸν χαρακτήρα, προέστη δὲ αὐτῆς ὁ Μητροπολίτης Πειραιῶς κ. Καλλίνικος ὁ ὁποῖος μάλιστα προέβη καὶ εἰς χειροτονίαν ἱεροδιακόνου. Ὁ λόγος τοῦ Μητροπολίτου καθὼς καὶ τοῦ νέου Διακόνου, συνεκίνησαν τὸ ἐκκλησίασμα. Ἐντυπωσίασεν ἐπίσης ὁ λόγος τὸν ὁποῖον ἐξεφώνησεν ὁ Τάσος Κουκούλης, Πρόεδρος τῆς Κυθ. Ἀδελφότητος Πειραιῶς — Ἀθηνῶν.

Ἡ ἐκκλησία ἦτο κατὰ μέρος Κυθηρίων καὶ ξένων πιστῶν, ὁ δὲ ἔρτος ἐμοιράσθη ἀπὸ τὸν κ. Εὐάγγελον Καθιέρων, Ἀντιπρόεδρον τῆς Ἀδελφότητος. Δυστυχῶς, παρὰ τὸ ὅτι εἶχε προγραμματισθῇ καὶ λιτανεὺσις τῆς εἰκόνης, αὕτη δὲν ἐπραγματοποιήθη.

Τὰ Κυθηρικὰ Σωματεῖα Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, καθὼς καὶ ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Μυρτιδιωτίσσης Νέου Φαλήρου, εἶναι ἀξίως συ-

χαρητηρίων, διὰ τὴν φροντίδαν τῶν καὶ τοὺς κόπους εἰς τοὺς ὁποίους ὑπεβλήθησαν, γιὰ νὰ φέρουν εἰς πέρας τὴν ὡραίαν αὐτὴν τελετὴν καθὼς καὶ διὰ τὸν ἐσπερινόν ὁ ὁποῖος εἶχεν προηγηθῇ, πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν.

Ἰδιαιτέρως, ὀφείλομεν νὰ μνημονεύσωμεν τὰς ἐνέργειας καὶ φροντίδας τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας κ.κ. Ἱεροθέου, ὁ ὁποῖος παρέσχε τὴν συναίνεσιν τοῦ διὰ τὴν μεταφορὰν τῆς Ἁγίας Κάρας εἰς Λίβια κατ' ἀρχὴν καὶ εἰς Νέον Φάληρον ἐν συνεχείᾳ, καθὼς καὶ τοῦ ἐξαίρετου Μητροπολίτου Πειραιῶς κ.κ. Καλλινίκου, ὁ ὁποῖος μετ' ἐνθουσιασμοῦ κατανόησιν συμπαρεστάθη εἰς τὴν ὅλην αὐτὴν θρησκευτικὴν ἐκδηλώσιν. Ἀκόμη θὰ πρέπει νὰ μνημονευθῇ καὶ ἡ συγκινητικὴ συμπαραστάσις πλεισθῶν κληρικῶν τῶν περιοχῶν Λιβαίων καὶ Πειραιῶς, οἱ ὁποῖοι προσέδωσαν ἰδιαίτερον τόνον εἰς τὰς γενομένας ἱεραρχίας.

Τὴν Ἁγίαν Κάραν παρέλαβεν καὶ μετέφερεν ἐκ νέου εἰς Κύθηρα, ὁ Μητροπολίτης μας τὴν 17ην Ἰουνίου.

ΕΠΙΠΛΟΠΟΙΕΙΟΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Σ. ΦΑΤΣΕΑ

ΕΙΣ ΑΡΩΝΙΑΔΙΚΑ

ΕΙΔΙΚΕΤΜΕΝΟΝ ΕΙΣ ΚΡΕΒΒΑΤΟΚΑΜΑΡΕΣ

ΚΑΙ ΕΠΙΠΛΑ ΤΨΗΛΗΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ

Λογοτεχνική "Φωνή,"

Λογογραφικά

Το Περιστέρι της Όρφανης

Υπό κ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΠΟΤΗΡΗ

Όνομάζετο Κοσμάς Τζοβάνης. Γεννήθηκε στα Κύθηρα από πατέρα Αρχάδα και μητέρα Κυθηρία. Απέθανεν πρό 45 περίπου ετών, εις ηλικίαν 85 ετών. Ή επαγγελματική του απασχόλησις ήταν χτενοκατασκευαστής εγχωρίων αργαλειών. Ο μοναδικός εις τὰ Κύθηρα, εξ' ου καί πασίγνωστος εις την Κυθηραϊκή κοινωνία.

Παρά το ότι ήταν τελείως αγραμμάτος, αναλφάβητος, ήταν εξαιρετικά, με μνήμην απέραντον και ομιλητικότητα ικανήν. Ήταν ο ιατρός των πρώτων βοηθειών, ο άριστος γητευτής, ο έξοχος φιλόσοφος — κατασκευαστής και ο διάσημος παραμυθός. Τὰ ιδιοκατασκευασμένα μικρά παραμύθια του (όλγα των οποίων δίδασκα γράφοντάς τα), αντανακλούν κοινωνικά της εποχής του φαινόμενα. Ο άξιαστος για μένα θα κορόρος, ύπηρξε μία από τις σπάνιες λαογραφικές πηγές, που δυστυχώς έφυγε ανεκμετάλλευτος. Εις αὐτὸν δὲν ἀρκεῖται καὶ τὸ παρακάτω σημερινὸ λαογραφικὸ μας σημείωμα.

Ήταν δεκαπεντησὺς ἔφησε νὰ μοῦ λέει, καὶ ἀποράσισα νὰ κατέβω εἰς τὴν Παναγία τὴν Όρφανήν, ἕνα βραδυόν.

Όταν με εἶδε ὁ φίλος μου καὶ ἐφιμέριος Παπᾶ — Θεοδωρῆς, με πήρε εἰς τὸ κελὶ του λέγοντάς μου: Κανένας ροῦνος θὰ χαλάσῃ. Σαραντα χρόνια συναπτὰ ὑπηρετῶ τὴ Χάρη Της. Πολλὲς φορές πὺν κατεβαίνω ἐδῶ καβάλα στὸ γαϊδουράκι μου, στὸ δρόμο ἀστράφτει, βοροντᾶ, κρέμεται τὸ νερό νὰ πέσῃ, ἐγὼ ὅμως ποτὲ μὴν δὲ θράχηκα, ἀλλὰ μόνον ὅταν μὴν ἐδῶ στὸ κελὶ μου τότε ἀρχίζει νὰ βρέχῃ ἀσάλαγα. Πατὴρ λιποὺν σὺ φοβάσαι νὰ μὴν θραχεῖς; Ἀλλὰ ἔλα τώρα πᾶμε, ὦρα γιὰ τὴν παρακλήρη καὶ στερνὰ τὰ ξαναέμε».

Όταν φθάσαμε εἰς τὴν ἐκκλησίαν, εἶδα καμμιὰ εἰκονοστάσι γοηυτικὴν πὺν δεκαπέντε, τὸ εἶχαν τάμα. Ἀνάμεσα σ' αὐτὲς εἶδα δύο ποὶ ἐπιμελοῦνταν ὑπεύθυνα τὰ τῆς ἐκκλησίας καὶ ὅπως ἔμαθα ἀργότερα εἶχαν τὰ πρωτότα. Αὐτὲς, παρὰ τὸ ὅτι ἦταν τελείως ἀναλφάβητες ἐκελευσαν καὶ χροὴ ἱεροψάλτου. Ὁμολογῶ ὅτι ἔμεινα κατὰπληρως, ὅταν σὲ λίγο τῆς ἀκούσα νὰ ψάλλουν ἀπὸ στήθεος τὸν ὑμνηστὴν παρακλητικὸν κανόνα ἀλάνθαστα καὶ σὲ ὕψος αὐστηρὰ βυζαντινόν.

Καθ' ὅλην τὴν διάρκεια τῆς ἱεροτελεστείας, τὸ βλέμμα μου ἐπλανᾶτο εἰς τὰ τῆς ἐκκλησίας, ὁπότε ἀπὸτομα ἐσταμάτησε, ὅταν ἦλθε σὲ ἐπαρὴν με τὸ θρυλικὸν ξυλόγλυπτο περιστέρι, πὺν βρισκεται τοποθετημένον ὑπεράνω τῆς ἀριστερᾶς πύλης, τοῦ ἐπίσης ξυλόγλυπτου τέμπλου. Τὸ περιστέρι αὐτὸ πὺν περιβάλλεται ἀπὸ ἕναν μαζάριον θρόνον, πὺν ποῖος γνωρίζει ἀπὸ τὰ βῶδη τίνων αἰώνων ἐκίνησε, καὶ τὸν ὅποιον ἡ προάδοσις μετέφερε μέχρι τῶν ἡμερῶν μας ἀλώθητον, πρέπει νὰ εἶναι πάντοτε ἐστραμμένον πρὸς δυσμᾶς, δηλαδὴ πρὸς τὸν ἐκκλησιαζόμενον λαόν, σὺν σύμβολο εἰρήνης. Ἀπὸ ἀνεξήγητος ὅμως μέχρι στιγμῆς

λόγους, τὸ περιστέρι ἄλλοτε στρέφεται πρὸς βορρᾶν καὶ ἄλλοτε πρὸς νότον. Καὶ οἱ δύο του κινήσεις, ἀπὸ τὰ πολὺ παλὰ χρόνια ἀλλὰ καὶ σήμερον ἀκόμα, ἐξηγεῖν οὐκ ἔστιν ὡς ἀπὸ τὸν ἐκκλησιαζόμενον θανάτου ἐξέχοντος Κυθηρίου.

Όταν σὲ λίγο ἐτελείωσεν ἡ Ἐκκλησία, προσπάθησα ρωτῶντας νὰ μάθω κατὰ γὰρ τὸ περιστέρι, ἀντιμετώπισα ὅμως ἄκρα σιωπὴ ἀνακατεμένη με δόσιν φοβίας. Ρωτώντας σὲ τέλος μὴν ἀπὸ τῆς πρωτόγνης, ἀρῶν ἐκείνη με κατέλαξε αἰνιγματικᾶς, ἀρχισεν νὰ μοῦ λέει: Σημάδι Χριστιανὸν μου, σημάδι θανάτου. Μεγάλον εἶναι τὸ σελᾶν καὶ σὺν μὴν σὲ τὴν Χάρη Της καὶ βορρᾶν τὸ βλοσυρὸν γυρισμένον (ἢ πῶδε ἢ γκεῖδε ἢ ἀπ' ἐδῶ ἢ ἀπ' ἐκεῖ). Ποτὲ δὲν μὴν γέλασε. Πάντα μὴν πάντα του, βγαίνει ἀληθινόν. Καὶ τὸν θύνατο τοῦ ἱεροδασκάλου Παπᾶ Γιαννακοῦ μὴν τὸν προεῖπε, καὶ τοῦ Παπᾶ Πίτροπου, καὶ τῶν δύο ἀδελφῶν Θεοδωρῆ καὶ Γεωργίου τῶν Φωτεινῶν. Καὶ ἀπομακρυνόμενῃ, εἶπε τοῦτα τὰ λόγια, πὺν γὰρ μένα μένουν ἀνεξήγητα: «Πολλὰς φορές ταίχνει ὁ ἡλῖος τὸ φεγγάρι», ἀκούστηκε δὲ νὰ ψάλλῃ εἰς ἐκκλησιαστικόν ἦχο τὸ ἀκόλουθον δίστιχο,

Σὰν δεῖς τὸ περιστέρι καὶ στρίψει στὰ ζερόβια,
καλὸς καλὸς παῖναι, καὶ τούτῃ τὴν βολᾶ.

Ἐδῶ τελειώνει ἡ ἀρήρησις τοῦ ἀειμνήστου Τζοβάνη.

Τὸ Μοναστηριὸν τῆς Όρφανῆς, εἶναι ἰδιόκτητον καὶ ἀνήκει εἰς τοὺς κληρονόμους Ἰωάννου Δαρμάζου, 4ῃ γενεᾷ.

Σὲ μὴν πρόσφατῃ ἐπίσκεψί μου, ρωτῶντας τὸν ἀντιπρόσωπον τῶν ἰδιοκτητῶν, σχετικᾶ με τὸ περιστέρι, ὁ ὅποιος βρίσκεται σχεδὸν καθε μέρη ἐκεῖ, ἐπιμελούμενος τὴν Μονὴν, μοῦ εἶπε — Δὲν γνωρίζω περισσότερα ἀπὸ ὅσα λέγονται. Αὐτὸ ὅμως πὺν με ἐντυπωσιάζει, εἶναι, γιὰ τὸ περιστέρι νὰ εἶναι πάντα ἐστραμμένον πρὸς τὸν θάνατον κάποιου προσφιλοῦς μας;

Λίγο πρὸ τοῦ θανάτου τοῦ καθιγμένου τοῦ Πανεπιστημίου Π. Φωτεινοῦ, βρέθηκε ἐστραμμένον τὸ ἴδιον καὶ πρὸ τοῦ θανάτου τοῦ δημοδιδασκάλου μας Δημ. Στρατηγῶ καὶ τῆς ἰδιοκτησίας τῆς Μονῆς καὶ συζύγου τοῦ δικηγόρου Ἰωάν. Στάη, κ.π.α.

Ἄς σημειωθῇ ὅτι ὁ ἐν λόγω ἀντιπρόσωπος, κατασκευάσε ἐἰδικὸν καντάρι, διὰ τὴν ἐπαναφορὰ τοῦ περιστερίου εἰς τὴν κανονικὴν του θέσιν.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΟΤΗΡΗΣ

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΗΣ ΔΙΑ ΤΑ ΚΤΩΗΡΑ

ΝΙΚΟΣ Α. ΠΕΤΡΟΧΕΙΛΟΣ

ΧΩΡΑ — ΤΗΛ. 31.225

Πάσης φύσεως τραπεζικὰ ἐργασίαι

ΑΣΦΑΛΕΙΑΙ ΑΤΤΟΚΙΝΗΤΩΝ «ΦΟΙΝΙΞ»

Ενθυμήματα

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΤΟΥ ΠΟΤΑΜΟΥ

Από τὸν ΒΙΚΤΩΡΑ ΤΖΩΝ ΠΑΝΑΡΕΤΟ

Τὸ Νεκροταφεῖο Ποταμοῦ ἔγινε τὸ 1889. Πρὶν ἀπ' αὐτὸ ἐνταφιάσαν τοὺς νεκροὺς στοὺς περιβόλους τῶν ἐναρκαζῶν ἐκκλησιῶν Ἀγ. Ἀναργύρου, Λαριώτισσα, Ἀγ. Γιάννη, Ἀγ. Γεωργίου, Ἀγ. Τριᾶδα, — ὁ πρῶτος νεκρὸς πὺν μπήκε στὸ Νεκροταφεῖο ἦταν ὁ γέρο Στάθης Φαρδούλης (Πλακωντῆς) καὶ τὸν ἐνταφίασαν ὁ Κυβερνήτης ὁ Ἀναστάσιος με βοηθὸν τοῦ Γιάννη τὸν Ἀραπατζί παῖδι τότε 13 ἐτῶν. —

Τὸ δένδρον τοῦ Λειβαδίτη τὸ καρενεῖο τὸ φύτεψαν τὸ 1910 ὁ Πολυχρ. Λειβαδίτης καὶ ὁ Μηνᾶς Μουλῶς. Τὰ δένδρα (εὐκαλύπτοι) στοῦ Κώστα τοῦ Βενάρδου τὸ κτίμα ἀπ' ἐξῶ, στὸ δρόμο πρὸς τὰ Τριφυλλιάνα, τὰ ρύττει ὁ ἴδιος ὁ Βενάρδος τὸ 1938.

Τὸ μέγαρον τῆς Κοινότητος Ποταμοῦ χτίσθηκε πάνω στὸ κατεδαφισθὲν παλαιὸ κοινοτικὸν κατῆστημα. Πρόεδρος Κοινότητος ἦτο ὁ Γεώργ. Ἀνδρ. Κορωνάιος — Φωμᾶς καὶ ὁ Βρεττὸς Παναρέτος Διευθυντῆς τῆς Τραπ. Ἀθηνῶν Ποταμοῦ ὁ Νικ. Χαρισιάδης καὶ Ἀντῆς τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τῆς Τραπεζῆς ὁ ἐκ Ποταμοῦ Ἀντώνιος Λεβούνης.

... Τὸ Μικρὸν τὸν Τσιλιβὴ καὶ τὸ Μῆτρο τὸ Μεγαλοκακονέρι νὰ περᾶζονται στὰ καρενεῖα καὶ ὁ μὲν Μικρὸς νὰ λήν ζῆτο ὁ Στρατάρχης μας Παπάγος, ὁ δὲ Μῆτρος νὰ ὑμνῇ τὸν ἔνδοξον στρατηγὸν Πλαστήρα, τὸ μαῦρον Καβαλάρι.

... Τὸ Νικὸ Κομνὸ — Γιαννοῦρη — νὰ μοῦ διηγείται τῆς διαφόρες ἱστορίες εἰς τὴν Κακὴ Λαγκάδα Ἀγ. Πελαγίας τὸ 1925 πὺν πῆγανον γὰρ ψάρεα στῆς τράτες τῆς Καρσίντικης τῶν Κόλια, Τσιμπούκα, Βαγγέλη Βαγγῆ καὶ τοῦ Σπυριδίου ἀπὸ τὸν Ποταμό, καθὼς καὶ οἱ Τσιλιβῆνοι. Κατέβαιναν τότε συχνὰ εἰς τὴν τράτα οἱ Ἀντῆς Παπαλάης, ἀρχιτεχνίτης τῆς Ψαριῆς, Πολυχρόνης Καβίρης, ὁ ἴδιος ὁ Νίκος, παῖδι τότε, ὁ Φιλοβαγγέλης, ὁ Μανώλης Σαλβαντέρης ἀπὸ τὴν Πισινάδα, οἱ Καρκαίνδες, Σταυριανός, Μιχάλης καὶ Παναγιώτης ὁ Μανώλης ὁ Τσιτσλίκης, ὁ Θανάσης ὁ Μιχάλας ὁ Γασιῆς ὁ Μανώλης καὶ ὁ Γιαννακὸς ἀπὸ τὰ Καστρισιᾶνα, ὁ Ἀντῆς ὁ Ροῦκουνας, ἀπὸ τὰ Φριλιγιᾶνα, καὶ ὁ Ὀθωνας καὶ ὁ Λαγονάρης ἀπὸ τὰ Λογοθετιᾶνα καὶ ἄλλοι.

... Νὰ εἶμαι πρῶτῃ ἡ βράδυ εἰς τὴν βρύση τῆς Γκάλανης με τὸ πολὺ κρύον νερό τῆς, νὰ καλατίζω παξιμάδι τοῦ νεροῦ με τυρὶ καὶ ἀχλάδια κοντοῦλες ἢ ἄσπρα σῆκα

— νὰ βρίζομαι στῆς 4 — 4.30 τὸ πρῶτῃ εἰς τὴν Ἀγ. Πελαγία, τὸν Αὔγουστο, ἀπὸ τοῦ Καβαντῶνι τὸ σπῆτι μέχρι τὴν παλιὰ Ἀγ. Πελαγία καὶ νὰ βλέπῃς τὸ φεγγάρι — πανσέληνος — νὰ βασιλεύει ἀνάμεσα εἰς τὴν χαράδρα τῆς Γκάλανης. Νὰ βρίζομαι στῆς 23.7.63 στοῦ Παναγιώτη τοῦ Λερίου εἰς τὴν Φυρὴ ἄμμο με μπανάνα καὶ φεγγάρι καὶ νὰ βλέπω τὴν χελώνα νὰ βγαίνει ἀπὸ τὴ θάλασσα καὶ νὰ προχωρῇ εἰς τὴν ἄμμο γὰρ νὰ γεννήσῃ τὰ αὐτὰ τῆς. Νὰ ἀκούω στῆς 5 τὸ πρῶτῃ τὰ τραγοῦδονα ἀπὸ τὴν μάντρα τῆς Κοντραφούνας εἰς τὴν Φονόμαντρα, λίγο πρὸ πέρα ἀπὸ τὸ Μαζοῦ Κορδόνι, νὰ βλέπω πρῶτῃ — πρῶτῃ τὸ ἀλσύλιον εἰς τὴν Βάρκα ἀπέναντι στοῦ Δημάρχου τὸ ἀμπέλι «στὸ Κρωτήρι» πὺν φυτεῖσθαι τὰ δέντρα, εὐκαλύπτοι, πεῦκα, κερασιές, με φροντίδα τοῦ δασονομοῦ Τσερλεντῆ καὶ τοῦ Κόκκου καὶ ἐπιστάσια τοῦ Γεωργίου τοῦ Μήτσου τοῦ Παναρέτου τοῦ γιου, τὸ 1962.

Στὴν Κεντρικὴ Πλατεία Ποταμοῦ στὸ πάνω μέρος, ὑπάρχει ἡ Ἐκκλησία τοῦ Παντοκράτορα ἡ ὁποία κατεδαφίσθη περὶ τὸ 1930. Στὴν Πλατεία αὐτῇ, ὑπῆρχε ὁ «Πύργος» ἕνα κτίριον πὺν χρησίμευε γὰρ Γραφ. Κοινότητος, δικαστήριον καὶ φυλακῆς. Εἶχε χτισθῇ τὸ 1850 καὶ κατεδαφίσθη τὸ 1900. Ἐκεῖ γίνεται ἀκόμη τὸ παζάρι καθε Κυριακῇ, τῆς Νήσου. Ἐθίμο ἰσχυρότατον γιὰτὶ ἔδινε τὴν εὐκαιρία τῆς συναντήσεως ὁλῶν τῶν κατοίκων γὰρ νὰ τακτοποιοῦν τῆς δουλειᾶς τῶν. Οἱ διάφοροι Μητροπολίται παρακαλοῦντο ἀπὸ κακοῦς συμβούλους, προσπάθησαν κατὰ καιροῦς νὰ τὸν κλείσουν ἀλλὰ συνήντησαν τὴν φοβερὴν καὶ γροαντικὴν ἀντίδρασιν τῶν κατοίκων. Πρὶν μεταρθεῖ ἐκεῖ τὸ παζάρι γινόνταν μπροστὰ εἰς τὴν νότια εἰσοδὸν τῆς Λαριώτισσας καὶ γινόνταν ἐκεῖ, γιὰτὶ τότε οἱ γυναῖκες δὲν κινλοφοροῦσαν εἰς τὴν Πλατεία.

Μία ἄλλη ἐκκλησία τοῦ Ποταμοῦ εἶναι ἡ Ἀγ. Τριᾶδα. Ήταν ἄλλοτε Διακοποντιᾶνα. Τὸ δάπεδον εἶναι πλακάκι. Εἰς τὸ μέρος τῶν γυναικῶν καὶ εἰς τὸ μέρος τῶν ἀνδρῶν μαρμαρίνην πλάκα εἰς τὸ δάπεδον γράφει: δαπάνη Ἐλένης Γ. Καρῆ. Ἀριστερὰ τοῦ Τέμπλου ὑπάρχει παλαιὰ εἰκὼν Μυρριδιωτισσῆς 50Χ80. Εἰς τὸ εἰκονοστάσι, εἰκὼν τῆς Ἀγ. Τριᾶδος ἐπαγγυρος, γράφει, διὰ δαπάνης Α.Π.Π. τὴν 15 Μαρτίου 1867, καὶ ὁ θρόνος γράφει, δαπάνη Ἀγ. Νικολάου καὶ Παναγιώτου Κορωνάου. Ἐργον Ν. Μουρίκη. Τὸ μπροστῆνον μανουᾶλ μπρὸς τὴν εἰκὼνα, γράφει, ἀφιέρωμα Κοσμᾶ Ν. Καρῆ καὶ Γ.Δ. Σαυρῆ 1901. Ὁ κεντρικὸς μπροστῆνος πολυέλαιος γράφει, ἀφιέρωμα Γ. Βροντάκου 1870.

Ἡ ὡραία βρύση τῆς Γκάλανης με τὸ κρύον νερό πὺν ἐρχόταν πρῶτα με σιδερένια σωλῆνα ἀπὸ πὺν μέσα, τώρα πέφτει σὲ μὴν ἰσοδεξαμένη (βουζῖνα) καὶ ἔχει ἐντοιχιζομένη μὴν μαρμαρίνην πλάκα. Τὴν τοποθέτησαν τὸ 1959 καὶ γράφει: Τὸ ἔργον τοῦτο κατεσκευάσθη ὑπὸ Προέδρου Κοινότητος

Ποταμοῦ Γεωργίου Α. Κορωνάου ἐν ἔτει 1931. 3 μέτρα πρὸ γάτω ἀπὸ τὴν βρύση ἔχουν χτίσει ἕνα ὡραῖον ὑπόστεγον. Στὸν τοῖχον τοῦ βάθους εἶναι ἄλλη μαρμαρίνη πλάκα καὶ γράφει: Δωρεὰ Ἐλένης Θ. Γεωργοπούλου εἰς μνήμην τοῦ υἱοῦ τῆς Ἐμμανουῆλ. Κάτω ἀπὸ τὴν βρύση ἡ Παναγ. Γεωργίου πούλος — Χιλχίλης — ἔχει φυτεῖ ἕνα θαυμάσιον πλάτανον πὺν ἡ δροσὰ του ξεκουράζει τὸν διαβάτη. 200 μέτρα πρὸ τῆς Γκάλανης, ἐρχόμενος ἀπὸ τὸν Ποταμό ἔχουν βάλλει μὴν σιδερένια πινακίδα πὺν προσδιορίζει τὸ μέρος τῆς σπηλιάς τῆς Ἀγ. Σοφίας.

Στὸν Ποταμό, τὸ παλὸν Δημ. Σχολεῖον πὺν εἶναι πάνω ἀπὸ τὸ Γηροκομεῖον, χτίσθηκε ἐπὶ Ἀγ. γίλων. Τὸ ἄλλο τὸ Δηλαβέριον χτίσθηκε τὸ 1925 με ἔξοδα τοῦ μακαρίτη Εὐσταθίου Δηλαβέρη. Εἰς τὸ ὅπισθεν μέρος τοῦ Σχολείου πρὸς τὸ Συρόκον, εἰς τὸ δωματίον πὺν χρησιμοποιεῖται γὰρ λουτρό καὶ σὲ μαρμαρίνην ἐντοιχιζομένη πλάκα, γράφει: δαπάνης Ἀγ. Γεωργίου Κορωνάου εἰς μνήμην τῶν γονέων τῶν Μηνᾶ καὶ Ἐλένης ἐν ἔτει 1956. Ἐχει πινακίδα με νερό πὺν διασφραγισθῇ.

Τὸ 1950 φυτεῖσθαι εἰς τὴν ἐκκλησίαν Ποταμοῦ ἀπὸ τὸ μαγαζὶ τοῦ Βίκτωρα μέχρι Μετρίδι καὶ μέχρι γεφυρῶν. Τὸν φύτεψε ὁ τότε Πρόεδρος Θεόδωρος Κυριακού Νιλαπτεῖας.

Ἐνα θαυμάσιον κόσμημα τοῦ Ποταμοῦ, εἶναι ἡ Ἐκκλησία Ἁγ. Λαριώτισσα, πὺν χτίσθηκε στὰ θεμέλια Παλαιᾶς, τῆς οἰκαγένειας Λεβούνη. Τὴν ἔκτισε ὁ μακαρίτης Ἐπίσκοπος Εὐθὺμιος Καθαδᾶς. Στὴν εἰσοδὸν τοῦ περιβόλου, ἀριστερὰ, 4 μέτρα ἀπὸ τὴν εἰσοδὸν, με χρήματα ἐκ δωρεῶν, βρίσκεται τὸ μνημεῖον τοῦ ἀπλοῦ, σκεπασμένον με χοντροῦλα καὶ λάσπη. Δὲν γράφει ἀπάνω τίποτε. Ἄνω τῆς Κυρίας εἰσοδὸν τοῦ Ναοῦ πρὸς Νότον καὶ ἐπὶ μαρμαρίνης πλάκας γράφει: ὁ Θεὸς καὶ Πάνσεπτος οὗτος Ναὸς τῆς Θεοτόκου Ἁγ. Λαριώτισσας ἀνιγέρθη ἐκ βάθρων ἐράνων μεν τῶν εὐσεβῶν Κυθηρίων ἐπιστάσια δὲ καὶ σπουδῇ τοῦ ἐλέου Θεοῦ Ἐπισκόπου Κυθηρῶν Εὐθὺμιου Καθαδᾶ καὶ ἐπὶ τοῦ Ἀρχιτέκτονος Γ. Εὐγενίου ἐν ἔτει σωτηρίου 1905 — 1906. Εἰσερχόμενος ἀπὸ τὴν Κυρίαν εἰσοδὸν ὑπῆρχαν δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ δύο μεγάλα τοιχογραφία μεγέθους 2 μέτρων περίπου. Ἡ μία τοῦ Ἀγ. Χαράλαμπος καὶ ἡ ἄλλη τοῦ Ἀγ. Ἐλευθερίου, ἀφιέρωμα Χαράλ. Κ. Φαρδούλη. Ἐπὶ τῆς Ἀγ. Νικολάου καὶ Ἀγ. Σπυριδίου, ἀφιέρωμα Π. C. Κωνσ. Τζορτζοπούλου. Δεξιὰ τῆς Κυρίας εἰσοδὸν (Νότος) τὸ Εἰκονοστάσι τοῦ Ἀγ. Φανουρίου ἀφιέρωμα Λαριωτῆς Ν. Μεγαλοκακονέου. Εἰς τὴν δεξιάν τῶν εἰσερχομένων εἰσοδὸν τοῦ Ἱ.

εροῦ τὸ Εἰκονοστάσι τοῦ Ἀγ. Σεραφείμ τὸ ὁποῖον γράφει: ὁ δαὸς Σεραφείμ, ὁ ἐν τῶν ὅροι ΔΟΜ ΠΟΤ τῆς Λεθαδείας ἀσκήσας ἀφιέρωμα Αἰκατερίνης Ε. Θεοδωροπούλου. Ἐργον Ι. Λευτέρη 1928 Μηλοπόταμον. Προχωροῦντες ἀριστερὰ ἀπὸ τὴν Κυρίαν εἰσοδὸν τοῦ Ναοῦ ὑπάρχει τὸ Εἰκονοστάσι Ἀγ. Κων)νου καὶ Ἐλένης, ἀφιέρωμα Κων)νου Ἐμ. Φαρδούλη.

Πρὸ τῆς ἀριστερᾶς (τῶν εἰσερχομένων) εἰσοδὸν τοῦ Ἱεροῦ ὑπάρχει τὸ Εἰκονοστάσι τῶν Ἀγ. Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου ἀφιέρωμα Ἐλένης Χήρας Α. Κορωνάου, ἔργον Ι. Λευτέρη 1927. Τὸ Δεσποτικόν, μαρμαρίνον ἀφιέρωμα οἰκογενείας Ἰωάν. Π. Καρῆ (Τζερεφού) εἰς μνήμην τοῦ υἱοῦ τοῦ Γεωργίου ἔτος 1933.

Χαρακτηριστικὰ εἶναι τὰ ἀνταχρηστικὰ λόγια τὸν πρῶτον νεκρὸν σύζυγόν τοῦ Φιορεντίνου τὸν Νοέμβριον τοῦ 1966. «Ποτὲ δὲν με ψύχρανε. Τὸν καὶ σου λόγον ποτὲ δὲν ἐπῆρα. Ποτὲ δὲν θὰ φῶ γῆς ἀπὸ τὴ σκέπη μου ὡς πὺν νὰ σὲ ἀνταμώσω».

Πολλὰ παλαιὰ ἐκκλησίαις τῆς περιοχῆς Ποταμοῦ εἶναι τῶν Ἀρχιεπισκόπων στὸ Βύθουλα (με πὺν πὺν χοντὰ τοιχία), ὁ Ἀγ. Γιάννης τοῦ Νεκροταφείου καὶ ὁ Ἀγ. Γιάννης τῆς Πλατείας Ποταμοῦ Ἀγ. Γεωργίου εἶναι πὺν εὐρίσκειτο ἡ παλαιὰ ἐκκλησία τῶν Ἀγ. Ἀνδρόνικου (Πενταγοῖ) εἰς τὴν περιοχήν τοῦ Νεκροταφείου. Μία ἄλλη ὡραία ἐκκλησία εἶναι ὁ Ἀγ. Ἡλίας με θαυμάσια θέα. Τὸ πῆμα εἶναι τὸ περίφημον τοῦ Γιάννη Γαυσιέλη. Μέσα εἰς τὴν ἐκκλησίαν ὑπάρχει ὡραία εἰκὼν τοῦ Ἀγίου, ἀγιογραφία Στάη 1859.

Μία ἄλλη ἐκκλησία τοῦ Ποταμοῦ εἶναι ἡ Παναγίασσα. Ἐορτάζει εἰς τὸ 8 Σεπτεμβρίου τὸ γενέσιον τῆς Θεοτόκου. Τὴν πανήγυρῃ με ἀρτοκλασία ἔκανε ὁ Ἰωάν. Χ. Ταμιδάκης — Ντερεβῆρας — εἰς τὸ ἀριστερόν, ὁ Ἀγ. Χαράλαμπος, μεγάλη εἰκὼνα, ὁ Ἀγ. Παντελεῖμων καὶ ὁ Ἀγ. Μιχαήλ. Δύο στασιδα γράφουν σὲ μὴν ὀρειχάλκινῃ πλάκα: «εἰς μνήμην Τζῶν Παναρέτου 1961».

Καὶ τώρα ὡς ἀλλάξομε τὴν σελίδα, σὲ ἄλλα πὺν εὐθὺμα θέματα.

Θυμᾶμαι τὸν Παναγιώτη Μαγονέον ἀπὸ τὰ Ἀρωναῖκα, πὺν περνοῦσε καθε μέρη ἀπὸ τὸν Ποταμό γὰρ τὸ κτίμα του στὸ Νεκροταφεῖο, με τῆς περιέργους γαρματσοῦς τῶν χειλῶν του καὶ τῆς μύτης νὰ ὑπεραμύνεται με ... σιφῆριαν τοῦ καθεστῶτος τοῦ Μάο — Τσέ — Τούγκ καὶ νὰ ἀπαντᾷ στὸ Μπερντιὸ ὁ ὁποῖος θέλει σῶναι καὶ καλὰ νὰ τὸν πείσει ὅτι ἡ Ἀμερικὴ εἶναι ἡ πρώτη Δύναμις καὶ τώρα καὶ στὸ μέλλον καὶ νὰ λέῃ πὺν εἶναι μὲν Κομμουνιστῆς ἀλλὰ τὸν σέβονται ὅλα ὡς καὶ ὁ Νομάρχης Κισόπολις ὁ ὁποῖος ἐρχόταν στὰ Ἀρωναῖκα καὶ σιφῆριαντο ἀρμονικώτατα ὅταν ὁ Μαγονέος ἂν καὶ Κομμουνιστῆς γνωστὸς, ἦταν Πρόεδρος Ἀρωναϊκῶν. Ὅταν ὁ Ψωμικὸς τὸν ρωτοῦσε εἰρησικᾶς, ποτὲ

(Συνέχεια εἰς τὴν 5ῃ σελίδῃ)

ΙΔΥΡΙΔΩΝ Γ. ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ΠΑΡ' ΑΡΙΕΩ ΠΑΓΩ

ΑΓΙΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ 5 — ΠΕΙΡΑΙΕΣ

ΤΗΛ. 4171.143

8.30 πμ — 1.30 μμ. καὶ 6.00 μμ. — 8.30 μμ.

ΠΑΛΗΝ ΣΑΒΒΑΤΟΤ & ΑΠΟΓΕΥΜΑ ΤΕΤΑΡΤΗΣ

ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 62 — Π Ε Ι Ρ Α Ι Ε Υ Σ
ΤΗΛ. ΓΡΑΦΕΙΟΥ: 4113.853 — 3635.868
ΟΙΚΙΑ: 4172.305

Κ Α Ψ Α Β Α Σ

Η Σχολική Έπαρση του Δημοτικού Σχολείου Καραβά με συνεργασία του Έξωραϊστικού Συλλόγου Καραβιτών «Η ΠΟΡΤΟΚΑΛΙΑ» έορτασε στις 18 Ιουνίου τα εκατό χρόνια από της ίδρύσεως του Δημοτικού Σχολείου Καραβά.

Σε σχετική έορτα εκδήλωση προσεκήνη και ο παλαιός δημοδιδάσκαλος που δίδαξε στο σχολείο Καραβά κ. Σεμιτέκοιλος ηλικίας ήδη 94 ετών και ο εις Κύθρα εφορμήσιμος Βουλευτής της Ν.Δ. Πειραιώς και Νήσων κ. Ιωάννης Κατσαράδος.

Ωμίλησαν ο Διευθυντής του σχολείου κ. Γεώργιος Γκρίγκας, ο Πρόεδρος της Κοινότητας Καραβά, ο Πρόεδρος του Συλλόγου «Η ΠΟΡΤΟΚΑΛΙΑ» κ. Εύαγγελος Τζωρτζόπουλος και ο παλιός δάσκαλος κ. Σεμιτέκοιλος. Όλοι έζησαν το διδακτικό έργο που επί εκατό χρόνια επιτελέστηκε στο σχολείο. Ιδιαίτερη συγκίνηση προεκάλεσε η ομιλία του παλιού δασκάλου του κ. Σεμιτέκοιλου που είπε τα εξής:

«Κυρίες και Κύριοι, Τπεικων στην ευγενή και επίμονον πρόσκλησην την οποίαν μοι απηύηθη ο έξαιρετος διδάσκαλος κ. Γεώργιος Γκρίγκας ο οποίος υπεβλήθη στον κόπο να έλθω να με συναντήσω στο Λιβάδι, δια να με παρακαλέσει, όπως έλθω και παραρρηθώ, στην σημερινή Σχολική έορτή επί τη εκατονταετηρίδι από της ιδρύσεως του Σχολείου σας, απεράσιμα, παρά το βαθύ γήρας, τη χωλότητα και βαρυντοία, να αποδεχθώ και να έλθω.

Τρεις είναι οι κύριοι λόγοι που με ώθησαν εις την απόρραση αυτήν. α) Η επιθυμία να ανταποκριθώ στην παράκληση του Διδασκάλου σας, τον οποίον και ιδιαίτερος έξετίμησα. β) Να παραστώ στην σημερινή έορτή του Σχολείου σας, στο όποιο επί 17 συνεχή έτη υπηρέτησα ως Διδάσκαλος και γ) Να συναντήσω και χαρετίσω πρόσωπα τα όποια δεσμοί άρρηκτοι μās συνδέουν συγγενικά και φιλικά.

Άγαπητοί μου, βαθυτάτη οās διαβεβαώ είναι η συγκίνησις που με διακατέχει την ώρα αυτή, διότι ευρίσκομαι ανάμεσα σε προσώπους εις τούς μαθητές μου και μαθητρίδες μου. Πολλοί των οποίων είναι σήμερα όχι μόνον πατέρες και μητέρες αλλά ίσως και παππούδες και γιαγιάδες.

Συγχρόνως όμως μεγάλη είναι και η θλίψις και η λύρα που αισθάνεται η καρδιά μου την στιγμή αυτή, διότι το σκληρό και άσπλαγχο του χρόνου δρεπάνι δεν επέτρεψε να παραρρηθώ στην σημερινή έορτή του Σχολείου, πρόσωπα έπιλεκτά και διακεκριμένα του Καραβά.

Ενδεικτικώς αναφέρω μερικά εξ αυτών. Τους δύο μεγάλους εργάτες του Καραβά Αηλαβέρη και Πατρίμο. Τον κομπάρσο μου Παναγιώτη Κορωνάο (Παυλίδη), τον έμπνευστή και εκτελεστή του Αιμενοδοχίου Αγίας Πελεγκίας. Τον Παπα—Βαγγέλη και τους γιους του Πήτα και Θόδωρον. Τον Παπα Μηνά και τα παιδιά του. Τον Φίλιππον μου Άρσιειδη Διακόπουλα. Επίσης τον Μηνά Τζωρτζόπουλο. Τον κομπάρσο Εύαγγελο Βενάρδο. Τον Δημήτριο Σαυρή. Και πολλούς άλλους των οποίων τα όνόματα μου διαφεύγουν. Ας είναι αι-

ωνία η μνήμη των.

Πολλούς αναπολώ τα άξέχαστα εκείνα χρόνια που έζησα με ταξίδι σας. Αναπολώ τις άσυγκριτες φυσικές καλλονές του Καραβά και θυμαίμαι κάποιους άνωτερος ύπάλληλους Έπουργείο, έπισκεφθείς το χωριό παρομοίασε αυτό με Έλβετικό τοπίο. Παρουμώδης είναι και η φιλοξενεία των κατοίκων.

Περαιώνοντας, εύχεται ολοφύγως όπως στο Σχολείο τούτο βασιλεύει πάντοτε η ύγεια, η χαρά και η ευτυχία καθώς και σε όλη την Κοινότητα του Καραβά.

Και επί τη εκατοστή επέτειώ της ιδρύσεως του Σχολείου τούτου, ας έχουμε υπ' όψη μας τα σφά λόγια ενός μεγάλου ξένου παιδαγωγού, «όποιος ιδρύει ένα Σχολείο, κλείνει μια φυλακή».

Με την ευκαιρία του εορτασμού των εκατό χρόνων του δημοτικού σχολείου Καραβά ο Έξωραϊστικός Σύλλογος Καραβιτών «Η ΠΟΡΤΟΚΑΛΙΑ» έδωσε στην βιβλιοθήκη του Σχολείου την εγκυκλοπαίδεια ΔΟΜΗ, 19 τόμων, και στην Κοινότητα Καραβά δύο θαλάμους — άποδυτήρια δια τούς λουομένους στην Πλατεία Άμμου.

Την ίδια ημέρα έγινε η χάραξη του δρόμου από Βροχάντη εις Πλοτεία Άμμο από την ρεματιά, με μηχανικό της Νομαρχίας.

ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ ΛΟΓΟΓΡΑΦΙΑ

Τότερα από πολλές, έπίπονες και έπιμονες προετοιμασίες με την άμεση φροντίδα και έπιμέλεια του Προέδρου της Κυθηραϊκής

Αδελφότητας Πειραιώς — Άθηνών κ. Τάσου Κουκουλή και την καλλιτεχνικήν έπιβλήρη και καθοδήγηση του Βαγγέλη Καβιέρη έτοιμα πλέον και συγχρονισμένα το μουσικοτραγουδιστικό συγκρότημα της Κυθηραϊκής Αδελφότητας προσήλθε στα τέλεια από πάσης άπόψεως στούντιο της εταιρείας ΚΟΛΟΤΜΠΙΑ και μηχανοσκόπησε τούς Κυθηραϊκούς τραγουδιστικούς σκοπούς.

Έρρόσον όλα θα πάνε καλά εντός του ρητινοπόρου θα κυκλοφορήσει ο μεγάλος Χρυσός δίσκος με ένδεκα Κυθηραϊκά τραγούδια και χορευτικούς σκοπούς με συνοδική χρονική διάρκεια και για τις δύο όψεις του δίσκου 45 λεπτά της ώρας.

Έπειδή η έκδοση θα άρρα μόνον χίλιους μεγάλους δίσκους, παρακαλούνται όσοι επιθυμούν να τον προμηθευθούν και ιδίως οι Κυθηραίοι Αυστραλίας και Αμερικής να άποστανθούν το δυνατόν ταχύτερον στην έκδότρια Κυθηραϊκή Αδελφότητα (Άρσιειδου 17 — Πειραιά τηλ. 41.74. 887 και 41.20.898).

Η Έπιτροπή της Κυθηραϊκής Λογογραφίας της Κυθηραϊκής Αδελφότητας.

ΑΦΟΙ ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΙ Ε.Π.Ε.

ΤΡΑΝΣ — ΑΤΛΑΝΤΙΚ

— ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ — ΤΑΞΙΔΙΑ — ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΙΣ

ΑΓΓΕΛΟΣ ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΣΤΑΝΕΎ

265 ILLAWARRA ROAD

MARRICKVILLE, N.S.W.

TEL. 560.7795 — 560.8071

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

Ο Ζαλοκώστας παντρεύτηκε μια Ήπειρώτισσα, που με τον ευαίσθητο χαρακτήρα του είχε πολύ εκτιμήσει. Το άνωμά της ήταν Αικατερίνη. Φιλόστοργα δέ και οι δυο μετά την παγίωση κ' άποκατάσταση του Κράτους, άρχισαν να φτιάχνουν την οικογένειά τους. Το πρώτο παιδάκι τους θάνα ξ. να κοριτσάκι, η Βικτωρία, που βιάστηκε να πετάξει με τούς άγγέλους στους ουρανούς, μόλις έφθασε ενός χρονού. Ο πατέρας της έγραψε ένα ποιηματάκι το 1842 «εις την θανούσαν θυγατέρα μου» — «ό αγαθόν κοράσιον, που είναι η έλπίς μου και η παρηγορία μου;» — της λέει με συντριβή σαν την άναζητά στο σπίτι, άκόμη και στο όνειρό του.

Σάν δεύτερο δέ παιδί θα τούς ρθί άμέσως ο Νικόλαος, άγοράκι που σάλεινε αισιοδοξία στην ψυχή τους, κ' όμως, που πριν ξελανθί καλά απ' τις φασκιές του, δέκα μηνών, τό χάσαν κ' αυτό. Οι οικογένειες του καιρού τους γνωρίζοντας την θνησιμότητα που ύπρχε στα παιδιά και τα νήπια, δεν άπέφευγαν τις γεννήσεις που σαν πείσμα από μέρους τους κατά το σκληρό χαροπαλαίματος η κ' ίσως από μιάν έλπίδα μολιάματος, υπερνίκησης των τυχόν κληρονομικών τους άσθενειών έξακολουθούσαν να κάνουν κ' έτσι θα προβάλλει στη ζωή τους ο Σπύρος, το τρίτο παιδί, που κ' αυτό ανέλεπτος θα του πάρει ο χρόνος, δυο μετά χρόνια, στα 1845. Στα περιστατικά τούτα, ο ποιητής αλθάνθηκε την ζωή να καθρεφτίζει γρήγορα τις μορφές των μορφών... ο θάνατος φτερούγιζε στις κούνιες... Τόσα ώραία χεράκια, ματάκια όλο φως, μετάξινια μαλλάκια, όλα έτοιμα να φύγουν να χαθούν... Είναι κάτι το φοβερό, τ' άπερίγραπτο που του συμβαίνει, τον έκμηδενίζει, του συνεπαίρνει το μυαλό... Η χορδή της λύρας, που με το ταλέντο της έμπνευσης δοκίμαζε, δεν πέτυχε τότε να χρούσει, ως τόσο, κάτι το πιο καλόδεχο στο αίσθημά μας. Το «Ελίγγραμμα επί τού τάρου δύο τέκνων μου» στέκει πιά άπνοο ίσως κ' απ' το προηγούμενο της Βικτωρίας του. Τα κραυγάλα του λόγια «ή μοίρα έκοψε το νήμα» «ό παραδείσου χρυσολίδες» και «Θάπτον' οι πόθοι των γονέων κ' αϊ μεσιδωσα πριν έλπίδες» παραμένουν υποκαμινικά, δεν συγκινούν. Η ποίηση είναι σαν το Γκι του έλατου, κάτι το αυτορρέες στο πνεύμα μας, με δική της άμορφική υπόστασις ξεκινά όσotόσο από δυνατός ριπές... την κινεί κάποιος άνεμος. Κι' έδω στην περιπτώση του πατέρα, θάξιζε, μια κ' ο χάρος είχε σταθή στην πόρτα του σπιτιού του και του παραμόνευε τα νιογέννητα, οι στίχοι της θα βγούν δουλεμένα απ' το κομμάτι του πόνου, της δυστυχίας.

Ένας σύγχρονος του Ζαλοκώστα ποιητής, που ξάρνιζε στους στίχους με τη λογική και τη σοφία του, ο Παναγ. Σούτσος, είχε κάμει ένα πληρέστερο ποίημα «Είς τον θάνατο του υιού του». Παρακαλούσε την Δέσποινα να το φυλάγει, της το περιέγραφε ότι έφερε καθαρή έσθήτα κ' είχε την έξαιρετικά συγκαταβατική στροφή. Ήλθεν εις τον σκεπασμένον του δάλτον από ρόδα, εις τα ρόδα τον μικρόν του κ' έλαφρόν τον βάλλον πόδα, και εις τα νερά πριν πέση πριν κηλιδωθή του έλους έπορεύθη όθεν ήλθε, κ' έφυγεν εις τούς άγγέλους. «Όμως και με αυτό κανέναν δεν είχε συγκινήσει. Έτσι ο Ζαλοκώστας έξ έδισοσυγγραφίας αληθινός και γνήσιος ποιητής άντελήφθηκε το ζώωμα έπεξεργασίας που θάπρεπε ν' άποδυθί για να φτιάξει έστω ένα μόνο καλό ποίημα.

Μεγάλο έλάττωμα της τότε ποίησης ήταν η γλώσσα. Οι Έπτανήσιοι το είχαν άντιληφθή κ' άκόμη πριν ο Ήπειρώτης Βηλαράς κ' ο Καστοριανός Χριστόπουλος, άλλ' η Σχολή των Άθηνών, που θέλγονταν απ' το Βυζάντιο έμειν' αλόνηγη στην υπερχαθαρεύουσα. Όσοια άνθολογία ποιήσεως ξεφυλλίσουμε δεν θα βρούμε ούτε ένα ποιητή που να θέλει να στηριχθή στο δημοτικό μας τραγούδι. Όλοι με μιάς λές φέρεσαν τα φράγματα κ' άποστρέφονταν την φουστανάλλα. Γι' αυτό και το σώωμα των στίχων τους σαν με που ο λαός κ' οι έγγράμματοι συνήθισαν την δημοτική στάθηκε γενικό. Ούτε ο Καρασούτσας, ούτε ο Παπαρηγόπουλος κ.ά. που παρουσίασαν ιδέες και πρωτοτυπία στη ποίηση τους έπέζησαν. Η δημοτική σφιχτοδέθηκε γενικότερα με την λογοτεχνία μας κ' απέβηκε η άποκλειστική της θεραπεία. Ο Ζαλοκώστας ήταν ένας απ' τούς πρώτους, που το διασθάνθηκε. Με τον θάνατο του τρίτου παιδιού, άπευθυνέμενος στην αγαπημένη σύντροφο, που μαζί της δοκίμασε το ποίησι της μίρας γιακάτο με την παρήγορη έλπίδα να πούνε «φθάνει», της έγραψε στην δημοτική την «Χαροκαμμένην». Ένα ποίημα που σχετίζεται με τα προηγούμενα άρνηται μια μοσχοβολία. Βέβαια πλούσια σχετικά την δημοτική την είχε από καιρό χρησιμοποίησει σε πολλά ποιήματά του, αλλά στα έλεγεια συστηματικότερα είχε καθιερωθή ν' άποφεύγεται απ' τούς ποιητές. Για τον Σπύρο του έπίσης έγραψε και το «Άγύριστο ταξίδι». Θά μαζυρολόγησαμε, αν ένα προς ένα παίρναμε να ποιήματά του. Ο Ζαλοκώστας, όπως είπα και θέλω να πιστεύω, είναι ο ποιητής του ενός μόνο ποιήματος, του ενός άριστουργήματος.

Με το χάσιμο του Χρηστάκη, του τέταρτου παιδιού, έγραψε το «βοριά που τ' άρνάνα παγώνει» ότι μās τον στυλώνει άξέριστο στην αωνιότητα, ότι μās τον δίνει ποιητή. Ποιήματα που έντυπώσαν και αγαπήθηκαν στην έποχή που γράφθηκαν θα σθιστούν θα ξεχαστούν. Όμως τούτο θα μένει παντοεινά, άκατάλυτο διαμαντάκι της φιλολογίας μας σαν και να φτιάχτη μόλις τούτη τη στιγμή, το άποδεχόμαστ' όλοι. Κανείς δέ δεν μπορεί να χλευάσει τον άνδρικόπνο πόνο. Η έλεγεια-

Ο ποιητής Γεώργιος Ζαλοκώστας

Υπό κ. ΜΙΧ. Κ. ΠΕΤΡΟΧΕΙΛΗ

Η ποίηση είναι συμπάθης, συγκλονίζει, περνάει στα μέγιστα του είναι μας, μās γεννά θλίψη. Μπορούμε έδω να θημιθούμε και τον Βαλαωρίτη, πιά δόκιμο κ' άξιολογώτερο του Ζαλοκώστα κατά πολύ, ποιητή, που θρήνησε κ' ατός τρία κορίτσια, τις δυο Μαρίες και την Ναθαλία, με στίχους π' αγαπήθηκαν έπίσης απ' το κοινό, μα που όμως παρά τις όμορφες στίχων, σαν και του τετραστίχου για το διαβάτη στο γιοστό... «Τό πάτημά του φάνηκε στην έμμο μιάν αυγή, άγριο το κίμα πέρασε την νύκτα και το σβεί...» δεν τοίμαν να τεθούν σε κομμάτια πλάστιγγα άντιπαραβολής του «βοριά»... Ούτε φυσικά γενικότερα έπέζησαν.

Όσοις έστερ' από πολλά χρόνια στα 1898, ένας άλλος μεγάλος ποιητής μας θα χάσει το παιδά του, ο Κωστής Παλαμάς. Και το συμβάν, άρρω κατά τον Σοπενάουερ, «ο πόνος είναι το ήπιότερο και αώνιο θέμα της αληθινής ποίησης» θα του έμπνευσει στη σκέψη ένα πολύπτυχο έλεγείο, ένα δυνατό βιβλίο της λογοτεχνίας μας, τον «Τάρσο». Ο Άριστος Καμπάνης χαρακτηρίζει το ποίημά του, σαν «σπαραχτικό θρήνο, που άνεβαίνει απ' το δημοτικό μορφολόι και το δημοτικό αυτοσχεδιασμό έως το φιλοσοφικό ρεμβασμό». Περνά δηλαδή όλη τη σκάλα του πόνου, έπίσης όλοι οι κριτικοί του θα τ' άναγνωρίσουν για άριστούργημα.

Όμως δεν θα χλωμάσει μπροστά του το ποίημα του Ζαλοκώστα. Κατά την προσωπική μου γνώμη που δεν προβάλλω από αιδά, ο «Τάρσο» έχει άναζητήσις, φτιασίδι στο «άπιαστο κ' άχτένιστο — του χάρου δεν σε δίνο η το σπάραις κακή καρδιά» κ.λ.π. παρά φυσικά την ολοκλήρωσή του και μιάν ύψηλότερη έναντίση σ' εικόνες και θέσεις της ζωής, ακόμα δέ με το μέγιστο του, δείχνει σαν να ξύνει για να πονάει ο ποιητής περισσότερο κάπως την πληγή του. Ο Παλαμάς μαζεύει στολίδια, θέλει κ' έπανοεί να πη ώραία πράγματα, όμως τούτα δεν τα πιάνομε άμεσα. Δεν ραγίζουν το γυαλί της νηχής σαν που γίνεται όταν άνάβει άπότομα η φλόγα.

Ένώ ο Ζαλοκώστας στις 12 εφές του, σε ούτε καν 50 στίχων 11 και 12 συλλαβών, με άνέθετη άξία τους, βλαστήει αληθινής ποίησης και πόνου ματωκός μās συγκλονίζει, πιά δικό του κείνο, που είναι του απ' την ζωή κ' έστ' έστ' τραγουδιστής. Πιθανόν έσ' έπέδειξε ότι η ποίηση δεν έσ' άνέβη τα ύψη της σοφίας, λ' είν' ελικρινέστερη, όταν βαίνει τα σκαλοπάτια της τραγωδίας. Τότε ο λαός την φιλά στο στήθος. Τό μόνο που έπέτυχε ο Παλαμάς είν' ότι με τούς σπανήτους της ψής του εξάντλησε για τούς τερούς όμοιους τούς θέρμα θανάτου ενός παιδιού. Τί μπορεί πιά τούτοι να γράψουν;

Όμως, μια και το θέμα τούτο σε κοντά μας θα μιλήσουμε και ένα άλλο λεπτούργημα της ποίησης. Κρατά γοργά και άμεσα και τούτο, τον πόνο και συντριβή του γονού. Μεταβάλλει στην κάθε λέξη του το παρατρέχεις το παρατρέχεις Δείχνει είν' αλήθεια, πιά έπ' από άδρη τη φαντασία, μα έπ' είναι δικούργημα ενός μεγάλου ποιητή, κολλοσσού των αιώνων τού Γκάιτε. Το «Βασιλιά των τίτων», το έμπνευσθη σ' ένα πατα με τ' άλλο σ' ένα κ' στην άγκαλιά του το παιδάκι μ' αγαπημένης Κόμηςσας.

Τό θυμίζω!

«Ποιός τρέχει σ' έσ' έσ' τόσο άργά μες τη βροχή και τ' άνεμο. Είναι ο πατέρας με το δι στα χέρια του, το σφιγγει στο στήθος και το προσποιεί από την καταιγίδα.

— Παιδί μου γιατί κρούεις πρόσωπό σου; — Πατέρα, δεν βλέπεις τον σιλά των ξωτικών με την κ' και τ' όν μαζού μανόλια; — Είναι μια σειρά όμήλις δι μου.

— Άγαπητό παιδί έλα με μ' Θά παίξουμε ώραία παιχνίδια. Θά λούλουδα στολίζουν τις όρε και σ' έχω χρυσάφια σταλάζοντα — Πατέρα, πατέρα! δεν έσ' αυτό που ο βασιλιάς των ξωτικών ύπόσχεται σ' αγά: (Συνεχίζεται)

ΚΑΙ ΤΗ ΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΤΗ ΣΟΦΙΑ ΤΟΥ, Ο ΠΑΝΑΓ. ΣΟΥΤΣΟΣ, ΕΙΧΕ ΚΑΜΕΙ ΕΝΑ ΠΛΗΡΕΣΤΕΡΟ ΠΟΙΗΜΑ «ΕΙΣ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ ΤΟΥ ΥΙΟΥ ΤΟΥ». ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΣΕ ΤΗΝ ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΝΑ ΤΟ ΦΥΛΑΓΕΙ, ΤΗΣ ΤΟ ΠΕΡΙΕΓΡΑΦΕ ΟΤΙ ΕΦΕΡΕ ΚΑΘΑΡΗ ΕΣΘΗΤΑ Κ' ΕΙΧΕ ΤΗΝ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΗ ΣΤΡΟΦΗ.

ΗΛΘΕΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΚΕΠΑΣΜΕΝΟΝ ΤΟΥ ΔΑΛΤΟΝ ΑΠΟ ΡΟΔΑ, ΕΙΣ ΤΑ ΡΟΔΑ ΤΟΝ ΜΙΚΡΟΝ ΤΟΥ Κ' ΕΛΑΦΡΟΝ ΤΟΝ ΒΑΛΛΟΝ ΠΟΔΑ, ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΑ ΝΕΡΑ ΠΡΙΝ ΠΕΣΗ ΠΡΙΝ ΚΗΛΙΔΩΘΗ ΤΟΥ ΕΛΟΥΣ ΕΠΟΡΕΥΘΗ ΟΔΕΝ ΗΛΘΕ, Κ' ΕΦΥΓΕΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΓΓΕΛΟΥΣ.

ΟΜΩΣ ΚΑΙ ΜΕ ΑΥΤΟ ΚΑΝΕΝΑΝ ΔΕΝ ΕΙΧΕ ΣΥΓΚΙΝΗΣΗ. ΈΤΣΙ Ο ΖΑΛΟΚΩΣΤΑΣ ΕΞ ΙΔΙΟΣΥΓΓΡΑΦΙΑΣ ΑΛΗΘΙΝΟΣ ΚΑΙ ΓΝΗΣΙΟΣ ΠΟΙΗΤΗΣ ΑΝΤΕΛΗΦΗΚΕ ΤΟ ΖΩΩΜΑ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ ΠΟΥ ΘΑΠΡΕΠΕ Ν' ΑΠΟΔΥΘΗ ΓΙΑ ΝΑ ΦΤΙΑΞΕΙ ΕΣΤΩ ΕΝΑ ΜΟΝΟ ΚΑΛΟ ΠΟΙΗΜΑ.

ΜΕΓΑΛΟ ΕΛΑΤΤΩΜΑ ΤΗΣ ΤΟΤΕ ΠΟΙΗΣΗΣ ΉΤΑΝ Η ΓΛΩΣΣΑ. ΟΙ ΕΠΤΑΝΗΣΙΟΙ ΤΟ ΕΙΧΑΝ ΑΝΤΙΛΗΡΘΗ Κ' ΑΚΟΜΗ ΠΡΙΝ Ο ΉΠΕΙΡΩΤΗΣ ΒΗΛΑΡΑΣ Κ' Ο ΚΑΣΤΟΡΙΑΝΟΣ ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΛΛ' Η ΣΧΟΛΗ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ, ΠΟΥ ΘΕΛΓΟΝΤΑΝ ΑΠ' ΤΟ ΒΥΖΑΝΤΙΟ ΕΜΕΙΝ' ΑΛΟΝΗΓΗΤΗ ΣΤΗΝ ΥΠΕΡΧΑΘΑΡΕΥΟΥΣΑ. ΟΣΟΙΑ ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ ΠΟΙΗΣΕΩΣ ΞΕΦΥΛΛΙΣΟΜΕ ΔΕΝ ΘΑ ΒΡΟΥΜΕ ΟΥΤΕ ΕΝΑ ΠΟΙΗΤΗ ΠΟΥ ΝΑ ΘΕΛΕΙ ΝΑ ΣΤΗΡΙΧΘΗ ΣΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΜΑΣ ΤΡΑΓΟΥΔΙ. ΟΛΟΙ ΜΕ ΜΙΑΣ ΛΕΣ ΦΕΡΕΣΑΝ ΤΑ ΦΡΑΓΜΑΤΑ Κ' ΑΠΟΣΤΡΕΦΟΝΤΑΝ ΤΗΝ ΦΟΥΣΤΑΝΕΛΛΑ. ΓΙ' ΑΥΤΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΩΜΑ ΤΩΝ ΣΤΙΧΩΝ ΤΟΥΣ ΣΑΝ ΜΕ ΠΟΥ Ο ΛΑΟΣ Κ' ΟΙ ΕΓΓΡΑΜΜΑΤΟΙ ΣΥΝΗΘΙΣΑΝ ΤΗΝ ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΣΤΑΘΗΚΕ ΓΕΝΙΚΟ. ΟΥΤΕ Ο ΚΑΡΑΣΟΥΤΣΑΣ, ΟΥΤΕ Ο ΠΑΠΑΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ Κ.Α. ΠΟΥ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΑΝ ΙΔΕΕΣ ΚΑΙ ΠΡΩΤΟΤΥΠΙΑ ΣΤΗ ΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥΣ ΕΠΕΖΗΣΑΝ. Η ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΣΦΙΧΤΟΔΕΘΗΚΕ ΓΕΝΙΚΟΤΕΡΑ ΜΕ ΤΗΝ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ ΜΑΣ Κ' ΑΠΕΒΗΚΕ Η ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΤΗΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑ. Ο ΖΑΛΟΚΩΣΤΑΣ ΉΤΑΝ ΕΝΑΣ ΑΠ' ΤΟΥΣ ΠΡΩΤΟΥΣ, ΠΟΥ ΤΟ ΔΙΑΣΘΑΝΗΚΕ. ΜΕ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ, ΑΠΕΥΘΥΝΕΜΕΝΟΣ ΣΤΗΝ ΑΓΑΠΗΜΕΝΗ ΣΥΝΤΡΟΦΟ, ΠΟΥ ΜΑΖΙ ΤΗΣ ΔΟΚΙΜΑΣΕ ΤΟ ΠΟΙΗΣΙ ΤΗΣ ΜΙΡΑΣ ΓΙΑΚΑΤΟ ΜΕ ΤΗΝ ΠΑΡΗΓΟΡΗ ΕΛΠΙΔΑ ΝΑ ΠΟΥΝΕ «ΦΘΑΝΕΙ», ΤΗΣ ΕΓΡΑΦΕ ΣΤΗΝ ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΤΗΝ «ΧΑΡΟΚΑΜΜΕΝΗΝ». ΕΝΑ ΠΟΙΗΜΑ ΠΟΥ ΣΧΕΤΙΖΑΙ ΜΕ ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ ΑΡΝΗΕΤΑΙ ΜΙΑ ΜΟΣΧΟΒΟΛΙΑ. ΒΕΒΑΙΑ ΠΛΟΥΣΙΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΤΗΝ ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΤΗΝ ΕΙΧΕ ΑΠΟ ΚΑΙΡΟ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΕΙ ΣΕ ΠΟΛΛΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ ΤΟΥ, ΑΛΛΑ ΣΤΑ ΕΛΕΓΙΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΙΚΟΤΕΡΑ ΕΙΧΕ ΚΑΘΙΕΡΩΘΗ Ν' ΑΠΟΦΕΥΓΕΤΑΙ ΑΠ' ΤΟΥΣ ΠΟΙΗΤΕΣ. ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΠΥΡΟ ΤΟΥ ΕΠΙΣΗΣ ΕΓΡΑΦΕ ΚΑΙ ΤΟ «ΑΓΥΡΙΣΤΟ ΤΑΞΙΔΙ». ΘΑ ΜΑΖΥΡΟΛΟΓΗΣΟΜΕ, ΑΝ ΕΝΑ ΠΡΟΣ ΕΝΑ ΠΑΙΡΝΑΜΕ ΝΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ ΤΟΥ. Ο ΖΑΛΟΚΩΣΤΑΣ, ΟΠΩΣ ΕΙΠΑ ΚΑΙ ΘΕΛΩ ΝΑ ΠΙΣΤΕΥΩ, ΕΙΝΑΙ Ο ΠΟΙΗΤΗΣ ΤΟΥ ΕΝΟΣ ΜΟΝΟ ΠΟΙΗΜΑΤΟΣ, ΤΟΥ ΕΝΟΣ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΟΣ.

ΜΕ ΤΟ ΧΑΪΜΟ ΤΟΥ ΧΡΗΣΤΑΚΗ, ΤΟΥ ΤΕΤΑΡΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ, ΕΓΡΑΦΕ ΤΟ «ΒΟΡΙΑ ΠΟΥ Τ' ΑΡΝΑΝΑ ΠΑΓΩΝΕΙ» ΟΤΙ ΜΑΣ ΤΟΝ ΣΤΥΛΩΝΕΙ ΑΞΕΡΙΣΤΟ ΣΤΗΝ ΑΙΩΝΙΟΤΗΤΑ, ΟΤΙ ΜΑΣ ΤΟΝ ΔΙΝΕΙ ΠΟΙΗΤΗ. ΠΟΙΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΕΝΤΥΠΩΣΑΝ ΚΑΙ ΑΓΑΠΗΘΗΚΑΝ ΣΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΠΟΥ ΓΡΑΦΗΚΑΝ ΘΑ ΣΘΗΣΟΥΝ ΘΑ ΞΕΧΑΣΤΟΥΝ. ΟΜΩΣ ΤΟΥΤΟ ΘΑ ΜΕΙΝΕΙ ΠΑΝΤΟΕΙΝΑ, ΑΚΑΤΑΛΥΤΟ ΔΙΑΜΑΝΤΑΚΙ ΤΗΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ ΜΑΣ ΣΑΝ ΚΑΙ ΝΑ ΦΤΙΑΧΘΗ ΜΟΛΙΣ ΤΟΥΤΗ ΤΗ ΣΠΥΜΗ, ΤΟ ΑΠΟΔΕΧΟΜΑΣΤ' ΟΛΟΙ. ΚΑΝΕΙΣ ΔΕ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΧΛΕΥΑΣΕΙ ΤΟΝ ΑΝΔΡΟΠΝΟ ΠΟΝΟ. Η ΕΛΕΓΕΙΑ-

Η ποίηση είναι συμπάθης, συγκλονίζει, περνάει στα μέγιστα του είναι μας, μās γεννά θλίψη. Μπορούμε έδω να θημιθούμε και τον Βαλαωρίτη, πιά δόκιμο κ' άξιολογώτερο του Ζαλοκώστα κατά πολύ, ποιητή, που θρήνησε κ' ατός τρία κορίτσια, τις δυο Μαρίες και την Ναθαλία, με στίχους π' αγαπήθηκαν έπίσης απ' το κοινό, μα που όμως παρά τις όμορφες στίχων, σαν και του τετραστίχου για το διαβάτη στο γιοστό... «Τό πάτημά του φάνηκε στην έμμο μιάν αυγή, άγριο το κίμα πέρασε την νύκτα και το σβεί...» δεν τοίμαν να τεθούν σε κομμάτια πλάστιγγα άντιπαραβολής του «βοριά»... Ούτε φυσικά γενικότερα έπέζησαν.

Όσοις έστερ' από πολλά χρόνια στα 1898, ένας άλλος μεγάλος ποιητής μας θα χάσει το παιδά του, ο Κωστής Παλαμάς. Και το συμβάν, άρρω κατά τον Σοπενάουερ, «ο πόνος είναι το ήπιότερο και αώνιο θέμα της αληθινής ποίησης» θα του έμπνευσει στη σκέψη ένα πολύπτυχο έλεγείο, ένα δυνατό βιβλίο της λογοτεχνίας μας, τον «Τάρσο». Ο Άριστος Καμπάνης χαρακτηρίζει το ποίημά του, σαν «σπαραχτικό θρήνο, που άνεβαίνει απ' το δημοτικό μορφολόι και το δημοτικό αυτοσχεδιασμό έως το φιλοσοφικό ρεμβασμό». Περνά δηλαδή όλη τη σκάλα του πόνου, έπίσης όλοι οι κριτικοί του θα τ' άναγνωρίσουν για άριστούργημα.

Όμως δεν θα χλωμάσει μπροστά του το ποίημα του Ζαλοκώστα. Κατά την προσωπική μου γνώμη που δεν προβάλλω από αιδά, ο «Τάρσο» έχει άναζητήσις, φτιασίδι στο «άπιαστο κ' άχτένιστο — του χάρου δεν σε δίνο η το σπάραις κακή καρδιά» κ.λ.π. παρά φυσικά την ολοκλήρωσή του και μιάν ύψηλότερη έναντίση σ' εικόνες και θέσεις της ζωής, ακόμα δέ με το μέγιστο του, δείχνει σαν να ξύνει για να πονάει ο ποιητής περισσότερο κάπως την πληγή του. Ο Παλαμάς μαζεύει στολίδια, θέλει κ' έπανοεί να πη ώραία πράγματα, όμως τούτα δεν τα πιάνομε άμεσα. Δεν ραγίζουν το γυαλί της νηχής σαν που γίνεται όταν άνάβει άπότομα η φλόγα.

Ένώ ο Ζαλοκώστας στις 12 εφές του, σε ούτε καν 50 στίχων 11 και 12 συλλαβών, με άνέθετη άξία τους, βλαστήει αληθινής ποίησης και πόνου ματωκός μās συγκλονίζει, πιά δικό του κείνο, που είναι του απ' την ζωή κ' έστ' έστ' τραγουδιστής. Πιθανόν έσ' έπέδειξε ότι η ποίηση δεν έσ' άνέβη τα ύψη της σοφίας, λ' είν' ελικρινέστερη, όταν βαίνει τα σκαλοπάτια της τραγωδίας. Τότε ο λαός την φιλά στο στήθος. Τό μόνο που έπέτυχε ο Παλαμάς είν' ότι με τούς σπανήτους της ψής του εξάντλησε για τούς τερούς όμοιους τούς θέρμα θανάτου ενός παιδιού. Τί μπορεί πιά τούτοι να γράψουν;

Όμως, μια και το θέμα τούτο σε κοντά μας θα μιλήσουμε και ένα άλλο λεπτούργημα της ποίησης. Κρατά γοργά και άμεσα και τούτο, τον πόνο και συντριβή του γονού. Μεταβάλλει στην κάθε λέξη του το παρατρέχεις το παρατρέχεις Δείχνει είν' αλήθεια, πιά έπ' από άδρη τη φαντασία, μα έπ' είναι δικούργημα ενός μεγάλου ποιητή, κολλοσσού των αιώνων τού Γκάιτε. Το «Βασιλιά των τίτων», το έμπνευσθη σ' ένα πατα με τ' άλλο σ' ένα κ' στην άγκαλιά του το παιδάκι μ' αγαπημένης Κόμηςσας.

Τό θυμίζω!

«Ποιός τρέχει σ' έσ' έσ' τόσο άργά μες τη βροχή και τ' άνεμο. Είναι ο πατέρας με το δι στα χέρια του, το σφιγγει στο στήθος και το προσποιεί από την καταιγίδα.

— Παιδί μου γιατί κρούεις πρόσωπό σου; — Πατέρα, δεν βλέπεις τον σιλά των ξωτικών με την κ' και τ' όν μαζού μανόλια; — Είναι μια σειρά όμήλις δι μου.

— Άγαπητό παιδί έλα με μ' Θά παίξουμε ώραία παιχνίδια. Θά λούλουδα στολίζουν τις όρε και σ' έχω χρυσάφια σταλάζοντα — Πατέρα, πατέρα! δεν έσ' αυτό που ο βασιλιάς των ξωτικών ύπόσχεται σ' αγά: (Συνεχίζεται)

HYDRA

TRAVEL & TOURISM

POTAMOS-KYTHERA-GREECE

TEL. 0733-33.369

ΣΑΣ ΤΑΞΙΔΕΥΟΜΕ ΠΑΝΤΟΥ

ΕΜΕΙΣ ΚΑΙ ΟΙ ΣΤΡΗΝΕΡΓΑΤΕΣ ΜΑΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΣΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ ΕΙΜΑΣΤΕ ΕΙΛΙΚΡΙΝΑ ΠΡΟΘΥΜΟΙ ΓΙΑ ΟΤΙ ΧΡΕΙΑΣΘΗΤΕ.

ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ ΔΙΑ ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ, ΔΙΑΒΑΤΗΡΙΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑ, ΦΑΓΗΤΑ, ΞΕΝΑΓΗΣΕΙΣ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΙΣ, ΤΑ ΠΑΝΤΑ

ΕΛΑΤΕ ΛΟΙΠΟΝ ΝΑ ΤΟ ΣΤΖΗΤΗΣΩΜΕ

ΚΟΝΤΑ ΜΑΣ ΘΑ ΒΡΗΤΕ ΦΙΛΙΚΟ ΠΝΕΥΜΑ, ΕΥΧΑΡΙΣΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ, ΣΤΙΓΧΡΟΝΗ ΑΝΤΙΛΗΨΗ

«HYDRA» TRAVEL «ΤΑ ΚΥΘΗΡΑ»

Τηλέφωνα: 0733-33369 — 33341 — 33340

ΤΕΛΕΣ: 21 - 8120

0. ΠΕΡΙΣΤΕΡΕ ΕΠΙΛΟΓΕΣ
 ΟΤΙ ΚΑΙ ΝΑ ΣΑΣ ΠΟΥΜΕ ΕΙΝΑΙ ΛΙΓΟ !!!
 ΠΟΥΛΑΜΕ ΦΘΗΝΟΤΕΡΑ, ΠΟΥΛΩΝΤΑΣ
 ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΕΙΔΗ !!

• **Miele** • San Giorgio
 • **ESKIMO** • ELCO
 • **EMMERAN** • SIEMENS
 • **B.B.C.** (Brown Boveri Center)

JVC
NIVICO HI FI STUDIO
FUGI
 ΗΛΕΚ. ΟΙΚΙΑΚ. ΣΥΣΚΕΥΕΣ
 (ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΙΣ)
 ΧΑΝΔΡΙΚΗ - ΛΙΑΝΙΚΗ

ΕΙΔΙΚΕΥΜΕΝΟΙ ΤΕΧΝΙΚΟΙ ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΟΥΝ ΤΗΝ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ ΤΩΝ ΣΥΣΚΕΥΩΝ ΣΑΣ

Ν. Διδυμιώτης - Δ. Καζακός ΣΤΟΝ ΠΕΙΡΑΙΑ

1) ΑΙΤΩΛΙΚΟΥ 90 2) ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ 100 3) ΠΡΟΣΕΧΩΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ 120

ΤΗΛΕΦΩΝΑ: 462.53.70 - 461.45.45 - 462.83.78

3
 μέγιστα
 καταστήματα

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Να τό πιότεψουμε ή όχι;

Πληροφορίες που φθάνουν μέ-
χως ήμῶν ἀπό τήν μακρινή Αὐ-
στράλια, ἀναφέρουν ὅτι τὸν τελε-
ταῖο καιρὸ, ἔχει ἀναληφθῇ μία
προσπάθεια συκοφαντήσεως τῶν
ἐδῶ Κυθηραίων παραγόντων,
ποὺ ἔχουν τὴν εὐθύνη τῆς διαχει-
ρίσεως τῶν Ἱδρυμάτων μας, μὲ
ἀποτέλεσμα πολλὰ νὰ γεννῶνται
ἐρωτηματικά μεταξὺ τῶν συμπα-
τριωτῶν μας τοῦ ἐξωτερικοῦ, διὰ
τὸ εἰς τί ἀσκοπεῖ ἡ προσπάθεια
αὕτη.

Ἐπειδὴ, ἡ ἐφημερίς μας ὑπῆρ-
ξε πάντοτε λίαν ἐπιφυλακτικὴ
καὶ ὀλίγον «ἄπιστος Θωμᾶς», εἰς
παρομοίᾳς εἰδήσεις καὶ πληρο-
φορίας, καὶ εἰς τὴν παροῦσαν πε-
ρίπτωσιν, διατηρεῖ τὰς αὐτὰς ἐπι-
φυλάξεις ὡς πρὸς τὸ ἀληθὲς τῶν
μεταδιδόμενων. Τὰς μεταφέρει ὅ-
μως εἰς τὰς στήλας τῆς, ὑπὸ μορ-
φὴν εἰδήσεως, ὥστε ὅλοι οἱ συμ-
πατριῶτα μας νὰ τεθοῦν εἰς κα-
τάστασιν ἐπιφυλακτικῆς καὶ νὰ εἶναι
ἐτοιμοὶ νὰ ἀντιμετωπίσουν κατὰ-
λήλως καὶ ἀποφασιστικῶς τοὺς
συκοφάντας, ἐφόσον ἀποδει-
χθοῦν ἀληθεῖς τὰ μεταδιδόμενα.

Καὶ τοῦτο διὰ δύο λόγους.
Πρῶτον, διότι πρέπει νὰ εἶναι τέ-
ρας κακοπιστίας ὁ ὁποιοσδήποτε

ἐπιχειρήσῃ νὰ διαβάλλῃ τοὺς ἐτε-
λοντάς Κυθηρίους ποὺ ἀσχολοῦν-
ται μὲ τὴν διαχείρισιν τῶν Κυ-
θηραίων μας Ἱδρυμάτων, καὶ
οἱ ὁποῖοι ἐν μέσῳ μυρίων ἀντιξο-
στητῶν, ἐργάζονται διὰ τὴν διά-
σωσιν τοῦ τόπου μας, καὶ δεύτε-
ρον, διότι εἶναι παγχνίως γνω-
στόν, ὅτι οὐδέποτε ἀντιμετωπίσθη-
σαν τόσον θετικῶς, ἐντίμως καὶ
ἀποτελεσματικῶς τὰ Κυθηραῖα
προβλήματα ποὺ ἔχουν σχέσηιν μὲ
τὰ Κληροδοτήματά μας, ἔσον σή-
μερον.

Καὶ μόνον τὸ γεγονός, ὅτι ἐπι-
κεφαλῆς αὐτῶν εὐρίσκονται ἐγνω-
σμένοι ἀδέκαστοι καὶ λαμπροὶ
καθ' ὅλα σημεῖα τῶν μαζ, ἀπο-
τελεῖ ἐγγύησιν διὰ τοὺς Κυθηρί-
ους ὡς πρὸς τὸ ἀληθὲς τῶν
μεταδιδόμενων. Τὰς μεταφέρει ὅ-
μως εἰς τὰς στήλας τῆς, ὑπὸ μορ-
φὴν εἰδήσεως, ὥστε ὅλοι οἱ συμ-
πατριῶτα μας νὰ τεθοῦν εἰς κα-
τάστασιν ἐπιφυλακτικῆς καὶ νὰ εἶναι
ἐτοιμοὶ νὰ ἀντιμετωπίσουν κατὰ-
λήλως καὶ ἀποφασιστικῶς τοὺς
συκοφάντας, ἐφόσον ἀποδει-
χθοῦν ἀληθεῖς τὰ μεταδιδόμενα.

Καὶ τοῦτο διὰ δύο λόγους.
Πρῶτον, διότι πρέπει νὰ εἶναι τέ-
ρας κακοπιστίας ὁ ὁποιοσδήποτε

Περὶ τὸ «ΣΥΝΤΡΙΒΑΝΙ».

Ἡ σκηρὴ ποὺ περιγράφομεν,
συνέβη πρὸ εἰκοσαήμερον, καὶ
εἰς τὴν ὁδὸν Θεμιστοκλέους τῶν
Ἀθηνῶν, ἔξωδι τοῦ ἀνεγερθέν-
τος μεγάρου, τοῦ γνωστοῦ ὡς
«Συντριβάνι», τὸ ὁποῖον ἦδη ἀ-
παπερατωθὲν θὰ τεθῇ ἐν πλήρει
ἐνεργείᾳ εἰς διάστημα ὀλιγώτε-
ρον τῶν δέκα μηνῶν, δεδαμένον
ὅτι αἱ ἐργασίαι τῆς ὁλοκληρωτι-
κῆς ἐσωτερικῆς του τελειοποιήσε-
ως προχωροῦν μὲ ρυθμὸν πλεον
ἢ γοργόν.

Στενὸς συνεργάτης τῆς ἐφη-
μερίδος μας, διεσταυρώθη μὲ ἡ-
λικιωμένον Κυθηρίον, ὁ ὁποῖος
ιστάμενος εἰς τὸ πεζοδρόμιον, πα-
ρακαλοῦντοσε τοὺς ἐργάτας οἱ ὁ-
ποῖοι ἐργαζόντουσαν εἰς τὸ μέγα-
ρον. Ἦτο ἀποροφημένος, καὶ
φαίνεται ὅτι τὸ μυαλὸν τοῦ κάπου
ἄλλου «ἔτρεχε».

— Τί σοὺ συμβαίνει κύριε σκι-
παριῶτα καὶ θωρεῖς ἀκίνητος
τὸν Κυθηραῖόν αὐτὸν οἶκον, τὸν
ἐρώτησε ὁ συνεργάτης μας.

— Ὁ ἡλικιωμένος Κυθηρίος, χω-
ρὶς νὰ κρύψῃ τὴν συγκίνησιν του,
ἄφησε τὸ δάκρυ νὰ κυλήσῃ ἀπὸ
τὰ μάτια του ἐλεύθερον, καὶ σκου-
πίζοντάς το μὲ τὴν τρεμάμενη πα-
λάμη του, ἀπήντησε: Χρόνια καὶ
χρόνια, δεκαετίες ὁλοκληρῆς, με-
σημέρι καὶ βράδυ τρώγοντας ἐ-

κεῖ-δὰ στὴ γωνιά τοῦ «Συντριβα-
νίου» ἀναλογιζόμενα, πόσα καὶ
πόσα θὰ μπορούσαν νὰχοιν γίνε-
ιν στὸ Νησί μας, ἂν αὐτὸ τὸ πολυ-
όροφον ποὺ γίνεται σήμερον εἶχε
ἀξιοποιηθῇ ἀπὸ τότε ποὺ περιήλ-
θε στὴν Τσιριγώτικη ὀλότητα.
Ἀλλὰ κάλλιο ἀργὰ παρὰ ποτὲ, δι-
ξάξω τὸ Θεὸ ποὺ μ' ἐξέσωσε νὰ τὸ
ἰδῶ πραγματικότητά στίς μέρες
μου, καὶ ἂς ἔχουν ὑγεία ὅλοι ἐκεῖ-
νοι ποὺ δούλεψαν καὶ δουλεύουν
γι' αὐτὸ. Γύρισε τὴν πλάτη καὶ ἔ-
φυγε.

Εἶναι ἄραγε, ἡ ἀντίδρασις αὐ-
τῇ τοῦ γηραιότου Κυθηρίου, ὅμοια
μὲ τὴν ἀντίδρασιν ὅλων τῶν ὀρ-
θῶς σκεπτομένων Τσιριγώτων,
ἢ ὑπάρχουν καὶ ἐξαίρεσεις;

Πολὺ φοβοίμεθα ὅτι ὑπάρχουν
ἀλλὰ εἶναι ἀργὰ πλέον διὰ τοὺς
ὀλίγους αὐτοὺς, διότι πατὲρ δὲν
γύρισε πίσω ἢ πρὸς ἐνὸς ποταμοῦ
ποὺ ἄρχισε νὰ τρέχῃ. Καὶ ἦδη
τὰ Κυθηραῖα Κληροδοτήματα
Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ἀρχίζουν
νὰ ἀποδίδουν γιὰ τὸ Νησί μας,
γιὰ τοὺς Τσιριγώτες.

Κάθε ἄλλη ἀποψὲς, ἀποτελεῖ
φτηνὴ φιλολογία κατὰλήλῃ νὰ
γεμίζῃ τίς ὥρες τῶν καφενοδίων
καὶ τῶν κακοτίστον ἀρνιῶν κά-
θε μορφῆς προσόδου.

Ἕνα φωτεινὸ παράδειγμα

Εἶναι ἄραγε συγκινητικὴ ἀλλὰ
καὶ πλήρης ἠθικοῦ διδάγματος,
ἡ χειρονομία τῶν παιδιῶν τοῦ Λυ-
κείου Κυθήρων, ποὺ ὅπως ἀναγρά-
φομε σὲ ἄλλῃ στήλῃ, προσέφεραν
ἀπὸ τὸ κοινὸν τοὺς Τραπεζοῦ τριάν-
τα χιλιάδες δραχμῆς ὡς ἐνίσχυ-
σι τοῦ Οἴκου Εὐγηρίας, τοῦ Νη-
σιοῦ μας.

Εὐγε τοὺς! Γιατὶ δὲν εἶναι τό-
σο τὸ ποσὸν ποὺ προσέφεραν καὶ
ποὺ μπορούσαν θανάσιμα νὰ τὸ
χρησιμοποιοῦσαν, πραγματικοποι-
ῶντας μὴ διδασκαλὴν ἐκδοχὴν ἢ
πλουτίζοντας τὴν Βιβλιοθήκην τοῦ
Σχολείου τοὺς ἢ σὲ ἄλλους κοινο-
δικαίους σκοποὺς. Εἶναι ὅτι τὰ

παιδιά αὐτὰ, ζώντας ἀπὸ κοντὰ
τοὺς παλμούς τοῦ Νησιοῦ μας καὶ
ἔχοντας ἐνστερνισθῇ τὴν ἀνάγκη
τῆς ἐπιβιώσεως τῶ Ἱδρυμάτων
μας, συνέλαβαν τὸ νόημα τῆς ἀ-
ποστολῆς τῶν καὶ «ἐξ ἀπαλῶν ὀ-
νήχων» παραλαμβάνουν τὴν σκυ-
τάλῃ τῆς συντηρήσεως τῶν καὶ
διὰ τὸ μέλλον.

Εὐχόμεθα, τὰ ἴδια αἰσθήματα
νὰ ἀκολουθοῦν τὰ παιδιά αὐτὰ
εἰς ὅλην τὴν διαδρομὴν τῆς ζωῆς
τῶν, καὶ νὰ μὴν λησμονοῦν ποτὲ
ὅτι κατὰγονται ἀπὸ μίαν μικρὴν
καὶ πτωχὴν Πατρίδα, ἡ ὁποία ὅ-
μως ἔχει δώσει ἐπιτυχεῖς ἐξετά-
σεις διὰ μέσου τοῦ χρόνου εἰς ὁ-

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ Κ. ΑΝΔΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ ΕΙΣ ΚΥΘΡΑ

Τὴν 30ην Ἰουνίου, ὁ Ὑφυπουργὸς
Ἐξωτερικῶν κ. Ἀνδρέας Ἀνδρια-
νόπουλος μετέβη εἰς Κύθρον, συνο-
δεῦν τὸν Πολιτικὸν Ὑπουργὸν
Μεταναστεύσεως τῆς Πολιτείας τῆς
Βικτωρίας, τῆς Αὐστραλίας κ. WAL-
TER JONA, ὁ ὁποῖος ἐπισκέπτεται
τὴν χώραν μας, διὰ θέματα μετα-
ναστευτικὰ, τῶν Ἑλλήνων τῆς πε-
ριχῆς του, καὶ ἰδίᾳ τῶν ἐκ Ρόδου
καὶ Κυθήρων καταγομένων.

Κατὰ τὴν ὀλιγόωρον παραμονὴν
τῶν εἰς Κύθρον, οἱ δύο ἐπίσημοι,
ἐπισκέφθησαν τὸν Ποταμὸ, τὸν
Μυλοπόταμο, τὸ Λιδάδι, τὴν Χώρα
καὶ τὸ Καψάλι.

Χαρακτηριστικὸ πάντως, τῆς ἀ-
στραπείας αὐτῆς ὑπουργικῆς μετα-
βάσεως εἰς Κύθρον, εἶναι ὅτι καὶ
πάλιν ὁ κ. Ἀνδριανόπουλος, ἔστω
καὶ τυπικῶς, δὲν ἐπισκέφθη οὔτε
ἄλλο εἰς τηλεφωνικὴν ἐπαφὴν μὲ
τὸν Μητροπολίτην, πρῶτα τὸ ὁποῖ-
ον δὲν ἀποτελεῖ οὐσιαστικὸν δημο-
σίον ἀνδρὸς. Ἐπρωτίμως ἀντ' αὐ-
τοῦ, νὰ γευθῇ καὶ πάλιν τὴν τσιρι-
γώτικη κουζίνα καὶ νὰ ἀπέλθῃ χω-
ρὶς νὰ ἐπιληφθῇ οὐδενὸς θέματος
τῆς Νήσου μας.

Ἀλλὰ καὶ ἐάν ἐπελαμβάνετο,
κατ' οὐδὲν θὰ ὠφελοῦσε, διότι δὲν
μᾶς ἔχει δώσει δείγματα μέχρι σή-
μερον σοβαροῦ ἐνδιαφέροντος γιὰ
ὅ,τι μᾶς «καίει» ὡς Τσιριγώτες.
Ὁφόμεθα, ἔστω καὶ ἐάν εἶναι ὁ
πρῶτος Βουλευτὴς Πειραιῶς.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Πρὸ διετίας περίπου ὁ κ. Γεώρ-
γιος Παν. Γερακίτης ἢ Μανέας δια-
μένων εἰς Αὐστράλιαν, ἠγόρασε
δύο κρυσταλλίνους ηλεκτρικοὺς πο-
λυελαίους διὰ τοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς
Σωτήρος καὶ Ἀγ. Χαράλαμπος Ἀρ-
ωνιαδίκων. Οὗτοι ὁμως ἀπωλέσθη-
σαν κατὰ τὴν μεταφορὰν τῶν. Ἡ
ἐν Αὐστραλίᾳ φιλόπατρις Ἑρανικὴ
Ἐπιτροπὴ Ἀρωνιαδίκων εὐστόχως
ἐνεργοῦσα, ἐνέκρινε τὴν ἀγορὰν
ἐτέρων δύο, εἰς μνήμην τῶν γονέ-
ων τοῦ ὡς ὤν ὁ Πρωτοῦ κ. Γεωρ-
γίου Παν. Γερακίτη ἢ Μανέας. Τοῦ-
τους ἠγόρασαν ὁ ἐκ τῶν δραστηρίων
μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ διαμέ-
νων προσωρινῶς εἰς Ποταμὸν κ.
Νικόλαος Θ. Βαμβακάρης (Μαριδά-
κης) καὶ τοὺς μετέφερεν εἰς τοὺς
ἀνωτέρω Ἱεροὺς Ναοὺς. Ἐκ μέρους
τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Ἀρωνιά-
δικα, ἐκφράζομεν θερμὰς εὐχαρι-
στίας πρὸς τὸν κ. Γεώργιον Παν.
Γερακίτη ἢ Μανέα, τὴν ἐν Αὐστρα-
λίᾳ Ἑρανικὴ Ἐπιτροπὴν Ἀρωνια-
δίκων καὶ τὸν κ. Νικόλαον Θ. Βαμ-
βακάρην ὡς ἀποτελοῦντα δημιουρ-
γικὸν στέλεχος αὐτῆς.

Γραμματεὺς Κοινότητος Ἀρωνιαδι-
κων Κυθήρων.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΣΙΤΣΙΛΙΟΣ

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Π. ΚΟΥΝΤΑΝΗ
ΚΥΘΡΑ

ΤΗΛ. 0733—31.223

λα τὰ θέματα ποὺ ἔχουν σχέσηιν
μὲ τὴν κοινωνικὴν ἀλληλεγγύην.
Θὰ ἦσαν ὅμως καὶ παρὰ τούτοις,
ἐάν δὲν ἀπευθύναι καὶ δημοσίᾳ,
συγχαρητήρια, πρῶτα στοὺς Διδα-
σκάλους καὶ ἐν συνεχείᾳ στοὺς
Γονεῖς ὅλων ἀνεξαρτήτως τῶν παι-
διῶν αὐτῶν, ποὺ μὲ τὴν πρᾶξιν
τοὺς δείχνουν δὲν ἐπείξαι διαω-
νίζον τὸν Ἑλληνισμόν σὲ ὅλην τὴν
ἐκπαίδευσιν, ἀλλὰ καὶ ποὺ κίνουν
«σκόνην» ὅλους ἐκείνους ποὺ δια-
τείνονται ὅτι οἱ σημερινοὶ μας νέ-
οι εἶναι κενοὶ αἰσθημάτων.

ΝΕΑ ΑΠΟ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΟ ΝΗΣΙ ΜΑΣ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΤΟΥ ΜΟΝΟΜΕΛΟΥΣ

Εἰς τὰς 13 Ἰουνίου 1978,
συνεδρίασεν εἰς Χώραν, εἰς τὸ
Εἰρηνοδικειῶν Κατάστημα τὸ
Μονομέλῃς Πλημμελειοδικεῖον.
Ἡ σύνθεσις τοῦ Δικαστηρίου ἦτο
ἡ ἐξῆς: Πρόεδρος, ἡ πρωτοδίκης
δις Ἀγγελᾶτου, Εἰσαγγελεὺς ὁ κ.
Ἀπ. Νικολόπουλος καὶ Γραμμα-
τεὺς ἡ δις Κρητικῶς.

Εἰς τὸ πινάκιον τοῦ Δικαστη-
ρίου ἦσαν ἀναγεγραμμένα 45 ὑ-
ποθέσεις πρὸς ἐκδίκασιν, ἀρρω-
σὰ εἰς διάφορα θέματα, ἦτοι πα-
ραβάσεις ΙΚΑ, οἰκοδομῆσεις ἄνευ
ἀδείας, ἐκχερῶσεις ἰδιωτικῶν
κτιμῶν ἄνευ ἀδείας τῆς δασι-
κῆς υπηρεσίας, ἀγορανομικαὶ πα-
ραβάσεις καὶ ποινικαί.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ὑποθέσεων,
4 — 5 ἀνεβλήθησαν ἐπὶ δὲ τῶν
ὑπολοίπων ἐξεδόθησαν 8 καταδι-
καστικαὶ ἀποφάσεις καὶ αἱ λοιπαὶ
ἦσαν ἀπαλλακτικαί. Γενικῶς εἰς
τὸ Δικαστήριον ἐπεκράτησε πνεῦ-
μα ἐπιεικειᾶς καὶ συμψιφιστικῆς
τῆς τῶν διαδικασιῶν.

Η ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΣΤΟ ΝΗΣΙ

Γιὰ τὴν ὥρα ἡ τουριστικὴ κί-
νησις στὸ Νησί, παρὰ τὴν ἀρι-
στεινὴν αὐτοκινήτων καὶ κότε-
ρων, εἶναι ἀκόμη κάπως περιορι-
σμένη. Περισσότερη βέβαια ἀπὸ
τὴν περυσινὴ κατὰ τὴν ἴδια ἐπο-
χὴν, ἀλλὰ περιορίζεται κυρίως
στὰ παραλιακὰ κέντρα Καψάλι,
Ἀγία Πελαγία, Αὐλέμνα. Ὅ-
πως πληροφοροῦμεθα στὸ Καψάλι
θροῖσκει γιὰ διακοπὲς καὶ μπά-
νια καὶ ἡ καλλιτέχνης τοῦ κινη-
ματογράφου Μαίρη Χρονοπού-
λου.

ΝΕΟΝ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ ΕΙΣ ΠΟΤΑΜΟΝ

Ἀρχισε στὸν Ποταμὸ νὰ λειτουρ-
γεῖ, ἕνα νέο ἐστιατόριον ὑπὸ τὴν δι-
εύθυνσιν τοῦ κ. Ἐμμανουὴλ Ἰωάν.
Τριφύλλου (τοῦ Ἀντρίγιαννου).

Ἡ νέα αὕτη ἐπιχειρησιακὴ μονάς,
ἦταν κάτι ποὺ ἔλειπε ἀπὸ τὸν Πο-
ταμὸ, καὶ ὅλα δείχνουν ὅτι θὰ ἐρ-
γασθῇ καλὰ ἐφόσον διατηρήσῃ, τὴν
ὑποδειγματικὴν καθαριότητα ποὺ ἔ-
χει σήμερον, τὴν ποιότητα τῶν φα-
γητῶν του καὶ τίς λογικὰς τιμὰς
του.

Εὐχόμεστε καλὴ προκοπὴ καὶ κα-
λὰς δουλειᾶς, στὸν νέο ἐπιχειρημα-
τία τοῦ Ποταμοῦ, καὶ τὸ μαγαζί του
νὰ γίνῃ κέντρο συγκεντρώσεως ὁ-
λων τῶν καλοφαγάδων τοῦ Νησιοῦ
μας.

ΗΡΧΙΣΕΝ Η ΕΠΙΣΚΕΥΗ ΤΟΥ ΚΤΙΡΙΟΥ ΤΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΚΥΘΗΡΩΝ

Ὅπως ἐγράφαμεν καὶ εἰς τὸ
προηγούμενον φύλλον μας, τὸ
Ἰπουργεῖον Πολιτισμοῦ ἐπὶ τέ-
λους καὶ ἀρῶν ὁ «Κυθηραῖος
Σύνδεσμος — Μορφωτικὸν Κέν-
τρον Κυθήρων» ἐπὶ τρία ὁλόκλη-
ρα χρόνια ἐξηκολογῶν κατὰ
τὴν λαϊκὴν ἔκφρασιν «πεζοὺς καὶ
καβαλαρέους», ἔστειλεν εἰς Κύθη-
ρα συνεργεῖον καὶ ἠρξισεν ἡ ἐπι-
σκευὴ τῆς δωρηθείσης ὑπὸ τοῦ
Συνδέσμου εἰς τὸ Δημόσιον αἰθού-
σῃς μετὰ τῆς περιοχῆς τῆς, διὰ
τὴν ἐγκαταστάσιν τοῦ Μουσείου
Κυθήρων. Ἀς ἐλπίζομεν ὅτι ἡ
ἐπισκευὴ καὶ διαρρυθμίσεις θὰ
χρητῆσιν μικρότερον χρονικὸν
διάστημα.

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΝΑΟΥ

Πληροφοροῦμεθα ὅτι περὶ τὰ τε-
λη τοῦ μηνὸς Ἰουλίου, θὰ γίνωνται
τὰ ἐγκαίνια τοῦ νέου Ἱεροῦ Ναοῦ
τοῦ Ἀγίου Μηνᾶ εἰς Διακόφτι, ἀνε-
γερθέντος ὡς γνωστὸν ἐκ δωρεᾶς
τοῦ ἀειμνήστου Παναγιώτη Ἀρώνη
— Μπούα, τῆς ὁποίας διαχειριστῆς
εἶχεν ὄριστη ὁ ἐγκριτος Κυθηρίος
κ. Παναγιώτης Βιαρόπουλος, ὁ ὁ-
ποῖος εἶχε καὶ τὴν ἐπιμέλειαν τῆς
ἀνεγέρσεως τοῦ Ναοῦ.

Ἦδη καὶ ἀπὸ ἐτοῦς, ὁ Μητροπο-
λίτης μας, εἶχε συγκροτήσει τὸ Ἐκ-
κλησιαστικὸν Συμβούλιον τοῦ νέου
Ναοῦ ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Πα-
τρός κ. Εὐθυμίου Καλλιέργου, τὸ
ὁποῖον καὶ ἐπεμελήθη τῶν περαιτέ-
ρων λεπτομερειῶν, ὥστε νὰ καταστῇ
αἴσιος λειτουργήσιμος.

Βεβαίως, ἕνας νέος Ναὸς εἶναι
φυσικὸ νὰ ἔχῃ πλείστες ἀνάγκας,
ἀλλὰ ἐλπίζομε, ὅτι θὰ εὐρεθοῦν
πολλοὶ φιλοχρηστοὶ Κυθηριοί, ἀλλὰ
καὶ ξένοι, οἱ ὁποῖοι θὰ ἐνισχύσουν
τὴν προσπάθειαν τοῦ Ἐκκλησιαστι-
κοῦ Συμβουλίου, μὲ πρῶτον στόχο
τὴν περιμόρφωσιν τοῦ χώρου εἰς
τὸν ὁποῖον περικλείεται ἡ Ἐκκλη-
σία, ὥστε νὰ καταστῇ δυνατὴ κό-
ποια δεινροφειεῖς τοῦ καὶ νὰ γί-
νῃ ἐναρξὺς διαμορφώσεως τοῦ πε-
ριβάλλοντος αὐτὸν κτήματος.

ΙΔΡΥΣΙΣ ΛΙΜΕΝΙΚΟΥ ΣΤΑΘΜΟΥ ΕΙΣ ΚΑΨΑΛΙ

Κατὰ τὸ τελευταῖον δεκαήμε-
ρον τοῦ παρελθόντος μηνὸς
Μαΐου, ἐπισκέφθη τὰ Κύθηρα ὁ
γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Ἰπουρ-
γεῖου Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας κ.
Σαρλῆς, συνοδευόμενος ἀπὸ τοὺς
συμπολίτας κ.κ. Νικ. Ι. Στᾶν,
διηγήτορον καὶ Γώργ. Ι. Καρδὴν
μηχανολόγον. Οὗτοι, ἐπισκέψθη-
σαν τὴν Νήσον καὶ ἐξήγησαν τὰς
διαφορὰς ἀνάγκας καὶ ἐλλείψεις
τῆς, μίᾳ τῶν ὁποίων ἦτο καὶ ἡ μὴ
ὑπαρξὺς Λιμενικοῦ Σταθμοῦ εἰς
Καψάλι, ὅπου προσομιλοῦνται
καθόλου τὸ ἔτος ἑκατοντάδες θα-
λαμηγῶν καὶ κότερων προσερχομέ-
νων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Κατόπιν
τούτου ἀπεφασίσθη ἡ ἄμεσος ἱδρυ-
σις Λιμενικοῦ Σταθμοῦ εἰς Κα-
ψάλι.

ΜΕΤΑΘΕΣΙΣ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΟΥ

Ὁ Εἰρηνοδίκης Κυθήρων κ.
Ἀριστ. Δαγρεντζάκης, ἐπαυχὸν
εἰς προαγωγικὰς ἐξετάσεις, προ-
ήχθη εἰς Πρωτοδίκην καὶ ἐτοπο-
θετήθη εἰς τὴν Εἰσαγγελίαν Πει-
ραιῶς. Ἦτο τὸ Εἰρηνοδικεῖον
Κυθήρων τώρα δὲν ἔχει οὔτε Εἰ-
ρηνοδίκην, οὔτε Γραμματέα, διό-
τι δὲν διωρίσθη ἀκόμη ἀντικα-
ταστάτης τοῦ πρὸ μηνῶν ἀποθιώ-
σαντος Γραμματέως ἀειμνήστου
Μιμητοπούλου.

Σ ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ κ. ΣΠΥΡ. ΜΑΡΚΟΖΑΝΗΣ ΕΙΣ ΚΥΘΡΑ

Κατὰ τὸ τελευταῖον δεκαήμε-
ρον τοῦ Μαΐου ἐπισκέφθη τὸ Τσι-
ριγὸν ὁ Βουλευτὴς Πειραιῶς καὶ
Νήσον τῆς Νέας Δημοκρατίας κ.
Σπυρ. Μαρκοζάνης. Οὗτος ἐπα-
κοινώνησε μὲ Προέδρους Κοινο-
τήτων καὶ ἄλλους παραγόντας τοῦ
τόπου, ἐνημερώθη διὰ τὰ φλέγον-
τα ζητήματα τῆς Νήσου καὶ ὑπε-
σχέθη συμπαράστασιν διὰ τὴν ἐ-
πίλυσιν τῶν.

ΟΦΘΑΛΜΙΑΤΡΟΣ ΕΙΣ ΚΥΘΡΑ

Τὸ Συμβούλιον τοῦ ἐν Ἀθῶ-
ν Τριφύλλου Ἰδρυματος,
τὴν συνεδρίασιν τοῦ τῆς 30ης
Ιουνίου, ἀπεφάσισε καὶ ἐνέκρινε
μετάδοσιν εἰς Κύθρον τοῦ ὀφθαλ-
μίατρο κ. Πετούνη, πρὸς ἐξέτα-
σιν ὀφθαλμολογικῶν περιστατι-
κῶν κατοίκων τῆς Νήσου, δυνά-
μεις ἔχουν ἀνάγκην ἐξετάσε-
ως δαπάναις τοῦ Ἰδρυματος.

Ὁ κ. Πετούνης θὰ μεταβῇ
Κύθρον τὴν 11ην Ἰουλίου, καὶ
τῆς ἐπομένης οἱ ἐπιθυμοῦντες
τὸν ἐπισκεφθῶν, δύνανται νὰ πα-
ροφωρηθοῦν λεπτομερεῖς περὶ τῶν
ὥρων καὶ τῶν ἡμερῶν ποὺ θὰ ἐξ-
τελεσθῇ, ἀπὸ τὸ εἰς Ποταμὸν Τριφύλ-
λον Νοσοκομεῖον.

ΕΠΑΝΕΚΔΟΣΙΣ ΧΑΡΤΟΥ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ

ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ Ἐμποροῦ
Χώρος κ. Νικόλαου Πετροκέρα,
καὶ μὲ ἐπιμέλειαν τοῦ ἰδίου, ἐπα-
νεκδόθη ὁ ἐξαντληθεὶς ἀπὸ τὴν
καρτῆς τῆς Νήσου μας, ὁ ὁποῖος
εἶχε συνταχθῇ ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου
Σπυριδίου Ἰωάν. Στ. Πετροκέ-
ρα.

Ὁ νέος χάρτης, λίαν καλῶς
τεκνυ, ἔχει πλείστες προσθήκας
πολλὰς ὀνομασίες τῶν χωρίων
τῆς Νήσου μὲ λατινικοὺς χαρακτή-
ρας, τὸ ὁποῖον διευκολύνει
τοὺς ξένους ποὺ ἐπισκέπτονται
Κύθρον.